4

วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L' A.T.P.F

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม—ธันวาคม พ.ศ. 2521

1ère ANNÉE No. 4 OCTOBRE—DÉCEMBRE 1978

miroirs d'eau. Rêver de la Fr
cette harmonie, cette image d'
élaboré dans la sagesse.
Or si, au lieu de survoler la Fr
histoire, que voyons-nous? C
assez brèves, une longue suite
d'invasions, de furieux et sang
sagesse et beaucoup de folie,
nables presque toujours réalis
gast
ses.
ce r
On
faite
d'ur
cica
des
déc
prenure qu'en realite le sol et le climat français agissent
à travers les hommes, assimilant avec une rapidité in-
croyable les immigrés, rajeunissant par l'immigration la
sève la plus ancienne. Comme les Etats-Unis, la France
est un creuset, peut-être encore plus efficace.
Le plus surprenant est que cette force d'amalgame
s'exerce sur un territoire dont l'harmonie est un mélange,
un assemblage d'éléments extrêmement divers. Nulle
part ailleurs en aucun pays vous ne trouverez en si peu
d'espace une pareille div
d'architectures et, si vous
ce livre. Chaque image a é
typiquement français, et c
telles qu'on croit souvent
Rien de moins semblable
comme la Normandie et l
Dauphiné, et même à l'in
dépayse. La Normandie es

de beauté, de vies précieu-
tous les peuples. Mais ici,
heur et d'équilibre.
ette harmonie ne s'est pas
dehors d'eux, par l'effet
sol même. Une vertu de
t réparatrice des tueries,
re, si nous consentons à la
s passion, nous fait com-

ns que la campagne anglaise
nvahisseurs) et ailleurs encore
dustrialisée. La Provence si
ıe dans ses hauteurs s'adoucit
age paradisiaque. La Bretagne
de qui le rêve celte quitte
ointe-du-Raz, montre aussi des
ouceur angevine, des micro-
omme celui de Roscoff, où

ทะเบียนเลขที่ 6207/2512

ขี้ผึ้ง บริบูรณ์ บาล์ม

บริบูรณ์โอสถ

ใช้ทาบรรเทา อาการ
ปวดเมื่อย ขัดเคล็ด
ยอก เส้นตึง ปวด
กล้ามเนื้อ ถอนพิษ
แผลงกัดต่อย

ใช้

บริบูรณ์ผสมเลิศ

บริษัท บริบูรณ์โอสถ จำกัด

ถนนเฟื่องนคร
กรุงเทพฯ
โทร. 213456
210381

พิมพ์ที่ บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด 31/1–32/2 ถนนมหาไชย กรุงเทพ 2
นายเริงชัย จงพิพัฒนสุข ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2212224, 2224772, 2222788

วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L' A.T.P.F

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม–ธันวาคม 2521

เจ้าของ :

สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ :

1. *เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา*
2. *เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก*

ที่ปรึกษา :

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร
นางลัดดา วงศ์สายัณห์
นางสิทธา พินิจภูวดล

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา :

นางธิดา บุญธรรม

กองบรรณาธิการ :

นางโสภี เนตราคม
นางพรรณี ธนิตสุขการ
นางพยอม ธรรมบุตร
นางสาวสดชื่น ชัยประสาธน์
นางสาวประวาณี นรินทรางกูร ณ อยุธยา
นายสามารถ สัมพันธารักษ์
นางสาวอุรัจฉฑา เชาวน์ชลากร
นางแพรวโพยม บุณยะผลึก
นางสาวพิมพา ฐานิสสรณ์

สำนักงานวารสาร :

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
ภายในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ถนนพระรามที่ 6
กรุงเทพ ฯ 4

สมาชิกของสมาคม ฯ ปีละ 4 ฉบับ (ฟรี)

สมาชิกวารสาร ฯ ปีละ 4 ฉบับ : 20 บาท
(รวมค่าส่ง)

สั่งจ่ายธนาณัติหรือเช็คไปรษณีย์ ในนาม
นางธิดา บุญธรรม

สารบาญ

	หน้า
Lettre de la Présidente de l'Association	2
Du bon et du mauvais usage	4
เรียนฝรั่งเศสจากเพลง	7
4 วันที่ Bruxelles	15
Tourisme...et pédagogique	19
Niveau I	21
La Revue des livres	29
ข่าวจากสมาคมครูภาษาฝรั่งเศส	31
วิคตอร์ เซกาเลน	35
En bateau sur les klongs	45
Interférence เรื่องดังที่บางกอก	49
แอตูล่า หรือ แกอยู่นั่นรึ	53
จดหมายถึงเพื่อนครู	57
รายชื่อสมาชิก	61

ปก : นาย ชัยนันท์ ชะอุ่มงาม
คณะมัณฑณศิลป มหาวิทยาลัยศิลปากร

LETTRE DE LA PRESIDENTE DE L'ASSOCIATION

Chers collègues et amis,

De retour de Belgique où s' est tenu le quatrième Congrès mondial de la Fédération Internationale des Professeurs de Français (FIPF), dont notre Association est un membre actif, je ne parlerai que de celui-ci dans ma lettre d' aujourd' hui. Deux professeurs de l' Université Thammasat participaient aussi à ce Congrès. Je leur ai demandé de donner leurs impressions dans ce Bulletin. Comme nous n' avons pas confronté nos notes, j'espère que nous ne nous répéterons pas trop.

Placé sous le titre général "Apprendre le français : permanences et mutations", le Congrès offrait 3 thèmes aux participants. Je n' énumérerai pas ces thèmes : le Bulletin de l' ATPF No 3 vous les a présentés d' une façon assez détaillée. Je vous parlerai succinctement du programme journalier et de l' Assemblée générale de la FIPF.

Le premier jour, le 27 août, était consacré à l' enregistrement au Secrétariat du Congrès à l' Université Libre de Bruxelles. Déjà l' après-midi,une table-ronde nous était offerte, sur le thème "Sociologie et pédagogie de la littérature", une discussion sur "l' actualisation" de la littérature avec la participation d' une vingtaine d' universitaires. Les trois jours suivants, les 28, 29, 30 août étaient réservés aux présentations et ateliers des 3 thèmes, travaux qui se sont déroulés à l Université Libre de Bruxelles.

Le dernier jour de travail, le 31 août, tout le Congrès s' est transporté à l'Université Catholique de Louvain-la-Neuve qui ne se trouve pas du tout à Louvain mais s' étend sur le territoire de plusieurs villages à une vingtaine de kilomètres de Bruxelles. Les travaux du troisième thème s'y terminaient et la séance de clôture s'y est déroulée, suivie de l' Assemblée générale.

Pour permettre aux congressistes de suivre l' ensemble des travaux, les 3 thèmes ont été étudiés successivement. Le programme a donc été très chargé, sans temps libre. Il y a eu cependant des manifestations culturelles et des réceptions : buffet d' accueil le premier soir, une réception à l' Hôtel de Ville de Bruxelles avec visite, un récital de poésies et de chansons françaises, une soirée amicale à Louvain-la-Neuve le dernier jour des travaux. Tous les jours, de 12 h 30 à 14 h 15, des films francophones de court métrage étaient présentés, ceci pour permettre aux congressistes, au nombre de quelque six cents, de prendre patience avant d' avoir leur tour au restaurant universitaire: Tous les soirs il y avait encore des projections de films de court et de long métrage. Enfin,le dernier jour

du Congrès, le 1 er septembre, les participants ont eu la possibilité de choisir parmi trois excursions facultatives.

L' Assemblée générale de la FIPF

Tous les participants pouvaient, s' ils le désiraient, y assister, mais seuls les délégués des associations membres actifs avaient droit de vote. Comme notre Association compte plus de 500 membres cotisants, j' ai eu droit à 3 voix à chaque vote pour l' élection du Bureau. La séance a débuté par le rapport de la Présidente, Madame Lucette Chambard, suivi de celui de la Secrétaire générale, Madame May Collet, qui a aussi présenté les comptes. Il faut remarquer que la Secrétaire générale est également Trésorière. Autrefois ce travail était partagé entre trois personnes, mais en ce moment, il est effectué par la seule Madame Collet. Nous ne pouvons qu' admirer la compétence et l' efficacité avec lesquelles elle mène sa tâche à bien. L' Assemblée a procédé ensuite à quelques remaniements des règlements de Bureau concernant la répartition géographique des membres du Bureau, le mode d' élection et le remplacement d' un membre de ce Bureau. Nous avons ensuite voté pour le nouveau Bureau qui sera en place jusqu' au prochain congrès, dans trois ans. Tous les candidats ont été élus. Je vous signale que les candidats doivent être présentés par leur propre association.

Les Actes du Congrès seront publiés dans le prochain Bulletiu de la FIPE No 18/19, peut-être dans six mois. Si cela vous intéresse, nous pourrions, à notre retour, mes collègues et moi, organiser une réunion pour les membres pour que vous puissiez connaître les problèmes qui ont été débattus à Bruxelles et comprendre le fonctionnement de la Fédération.

GV

Lausanne, le 6 septembre 1978

Du bon et du mauvais usage ....

Quand j' ai commencé à lire l' article "Grammaire implicite et/ou explicite?" de Payom Dhammabutra, dans le numéro 3 du "Bulletin de l'A.T.P.F." pp. 13—18, j' ai senti une petite inquiétude m' envahir. La grammaire traditionnelle y était proprement prise à partie[1]. Ses défauts, au nombre de 7, y étaient gravement examinés. A mesure que ma lecture se poursuivait, mon malaise grandissait. Est - ce que je ne commettais pas précisément tous ces péchés dans ma rubrique "Du bon et du mauvais usage" et par - dessus le marché[2] celui de parler d' une grammaire tout ce qu' il y a de plus explicite?

J' ai cependant poussé un soupir de soulagement[3] quand je suis arrivée au bas de l' avant - dernière et à la dernière pages de l' article. L' auteur concédait[4] que si les apprenants n' étaient pas des enfants et que leur niveau dépassait celui de débutants, il était parfois nécessaire et utile d' enseigner une grammaire explicite.

Malgré les apparences, je ne me sens pas si coupable[5] que cela :- Comme le titre l' indique, la grammaire dont je parle se veut avant tout pratique, d' un usage courant, du XXe siècle et non celle des siècles passés, non exhaustive[6], éclectique[7] et didactique[8]. - Comme je l' ai déjà écrit dans un article précédent, le public auquel je m' adresse est celui des jeunes professeurs du secondaire. Ce ne sont plus des enfants ni même des adolescents, mais pour la plupart, ils manquent de pratique et ne sont après tout que des étrangers enseignant le français langue étrangère dans un pays étranger. Malgré le niveau élémentaire de ces articles, reprenant des notions déjà connues mais peut - être oubliées, essayant de les présenter sous une forme nouvelle et de les compléter, un professeur d' université m' a fait l' amitié de les trouver intéressants et utiles.

—Evidemment, ces articles devraient être écrits en thaï—pendant mes cours, je donne bien mes explications de grammaire en thaï—mais ici j' avoue que cela me pose des problèmes d' écriture !

Mais venons - en à notre sujet d' aujourd' hui qui est une remarque concernant l' infinitif que je vous avais annoncée dans le dernier Bulletion de l' A.T.P.F.

---

1. prendre à partie : s' attaquer à 2. par - dessus le marché : en outre 3. le soulagement : diminution d' un malaise, d' une peine d' esprit 4. concéder : admettre 5. coupable : qui a commis une faute 6. exhaustif : qui s' occupe d' une matière complètement, sans rien laisser de côté 7. éclectique : qui choisit ce qui lui paraît bon 8. didactique : qui instruit

Du bon et du mauvais usage...de l'infinitif

Dans leurs compositions, les élèves utilisent souvent "par + l' infinitif", ce qui ne se fait plus en français moderne alors que l' usage en était encore répandu au XVIIe siècle. Ils écriront par exemple :

"Il a attiré mon attention par crier très fort."

"Elle est très fatiguée par danser toute la soirée."

Il n' y a certainement pas d'interférence avec l' anglais où nous avon "by + ...ing. C'est probablement une traduction directe du thaï "โดย+คำกริยา".

Comment éviter cette envie d' employer "par + l' infinitif"? La plupart du temps en utilisant **le gérondif** (en + le participe présent), mais attention ! le sujet de la phrase et le sujet du gérondif doivent être les mêmes et le gérondif ne doit pas exprimer un rapport d' antériorité : "Il a attiré mon attention en criant très fort." On peut aussi utiliser **parce que** selon les cas : "Elle est très fatiguée parce qu' elle a dansé toute la soirée." Naturellement, il est aussi possible de remanier[9] complètement sa phrase.

Il y a cependant certains verbes après lesquels on peut employer "par + l' infinitf". Les plus courants sont **commencer** et **finir.**

Ex. Nous allons commencer par lire le texte et finirons par en faire un résumé.

Il faut bien distinguer la différence de sens entre **commencer à** et **commencer par.** Ex. Nous commençons à lire (=nous commençons l' action de lire).

Nous commençons par lire le texte de la leçon (= nous lisons d' abord puis nous ferons autre chose)

Il en est de même avec **finir de** et **finir par.**

Ex. Nous avons fini de lire (= nous avons terminé notre action de lire)

Nons finirons par lire le poème (= nous faisons d' autres actions et notre dernière action, c' est la lecture du poème).

Assez parlé, si je continue, je finirai par vous lasser.

2

La lalillomme

9. remanier : changer, transformer

สถาบัน ALT

ใน ร.ร. กาญจนเทพ ฯ ข้างกรีฑาสถานแห่งชาติ เจริญผล กรุงเทพ ฯ 5

โทร. 252–2250

เป็นศูนย์สอน TOEFL ซึ่งได้รับการรับรอง จากศูนย์สอบ ETS แห่ง Princeton

อำนวยการสอนและให้บริการเพื่อเตรียมสอบ TOEFL, GMAT และ GRE เพื่อศึกษาต่อ ณ USA

ขั้นปริญญา ตรี โท เอก ทุกแขนงวิชา

△ △ △

เปิดสอน TOEFL ปีละ 5 รุ่น คือ

1. เริ่มเรียนกลางเดือนกุมภาพันธ์	เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน เมษายน
2. เริ่มเรียนต้นเดือน พฤษภาคม	เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน มิถุนายน
3. เริ่มเรียนปลายเดือน กรกฎาคม	เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน กันยายน
4. เริ่มเรียนต้นเดือน กันยายน	เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน ธันวาคม
5. เริ่มเรียนปลายเดือน ธันวาคม	เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน กุมภาพันธ์

(เริ่มรับสมัครประมาณ 1 เดือนก่อนเริ่มเรียน และวันเริ่มเรียนที่แน่นอนของแต่ละรุ่น จะประกาศให้ทราบผ่าน น.ส.พ. สยามรัฐ น.ส.พ. นิสิตนักศึกษา และ น.ส.พ. มหาวิทยาลัย ส่วนตารางสอนของแต่ละวิชาจะพิมพ์แจกในวันเปิดเรียน)

มีวิชา TOEFL ให้เลือกเรียนได้ 3 วิชา ๆ ละ 2 รอบ คือ

1. English I. TOEFL **Tutorial** Course (ชั้นสูง)
2. English II. TOEFL **Special** Course (ชั้นกลาง)
3. English III. TOEFL **Intensive** Course (ชั้นเร่งรัด)

มีบริการฟรีกว่า 8 ประเภท เพื่อช่วยการศึกษาต่อ ณ USA

ใช้ตำราฝึกสอบ TOEFL ชุดมาตรฐานของ ALT โดยเฉพาะ

(โปรดติดต่อ เวลา 16–19 น. ในวันธรรมดา และ เวลา 9–16 น. ในวันเสาร์–อาทิตย์ เท่านั้น)

เรียนฝรั่งเศสจากเพลง

"จ. ย. ส."

L'OISEAU ET L'ENFANT –Marie Myriam

Comme un enfant **aux yeux de lumière**
Qui voit passer au loin les oiseaux
Comme l'oiseau bleu **survolant la terre**
Vois comme le monde, le monde est beau

Beau le bateau **dansant sur les vagues**
Ivre de vie, d'amour et de vent
Belle la chanson **naissante des vagues**
Abandonnée au sable blanc

Blanc l'innocent, le sang du poète
Qui en chantant invente l'amour
Pour que **la vie s'habille de fête**
Et que la nuit se change en jour.

Jour **d'une vie où l'aube se lève**
Pour réveiller **la ville aux yeux lourds**
Où les matins effeuillent les rêves
Pour nous donner **un monde amour**

L'amour c'est toi
L'amour c'est moi
L'oiseau c'est toi
L'enfant c'est moi

Moi je ne suis qu'une **fille de l'ombre**
Qui voit briller l'étoile du soir
Toi mon étoile qui **tisse ma ronde**
Viens allumer mon soleil noir

Noire la misère, les hommes et la guerre
Qui croient **tenir les rênes de temps**
Pays d'amour n'a pas de frontière
Pour ceux qui ont un coeur d'enfant

Comme un enfant aux yeux de lumière
Qui voit passer au loin les oiseaux
Comme l'oiseau bleu survolant la terre
Nous trouverons ce monde amour

L'amour c'est toi
L'amour c'est moi
L'oiseau c'est toi
L'enfant c'est moi

L'amour c'est toi
L'amour c'est moi
L'oiseau c'est toi
L'enfant c'est toi

เพียง แต่อ่าน เนื้อเพลง ก็อด คิดถึงกวี ฝรั่งเศส ร่วม สมัย ที่ พวก เราคง รู้จัก กันดี ไม่ ได้คือ Jacques Prévert เจ้าของโคลง Déjeuner du Matin, Pour toi mon amour, Le Chat et l'Oiseau etc... ไม่ได้เหมือนกันตรงอารมณ์ขันเชิงประชดชีวิตของ เปรแวรต์ แต่เหมือนกันตรงการแต่งโคลงโดยไม่มีเครื่องหมายคำพูด (points de ponctuation) และใช้ถ้อยคำง่าย มีความหมายที่ต้องคิดต้องหา

การแต่งบทกวีโดยไม่มีเครื่องหมายคำพูด เป็นลักษณะนิยมของกวีร่วมสมัยส่วนใหญ่ ได้คำอธิบายว่ากาพย์กลอนประเภท lyrique นี้เขาแต่งมา หากมิให้ใช้ร้องก็ใช้อ่าน คนที่เข้าใจความหมายเท่านั้นจึงจะอ่านหรือร้องได้สอดคล้องกับความรู้สึก และเมื่ออ่านหรือร้องได้ถูกต้องแล้ว เครื่องหมายคำพูดจึงไม่มีความจำเป็น

มายากเอาสำหรับ พวกเรา ที่เอาเพลงของเขา มาใช้ ศึกษา เพื่อประ โยชน์ทางภาษา นี่แหละ ดังนั้นในการอธิบายก็จะพยายามเพิ่มเติมเครื่องหมายคำพูดให้ด้วยเท่าที่พอทำได้

—Comme un enfant aux yeux de lumière, qui voit passer au loin les oiseaux, (je) vois comme le monde est beau :

เรียงประโยคใหม่ได้ดังนี้ และเช่นเดียวกับอีกประโยคหนึ่งก็คือ Comme l'oiseau bleu survolant la terre, (je) vois comme le monde est beau. (ดังเช่น เด็กน้อยดวงตาสดใสเป็นประกายที่มองเห็นนกบินผ่านไปแต่ไกล หรือดังเช่น นกสีฟ้าที่เหิรบินอยู่สูงเหนือพื้นดินนั้น มองเห็นว่าโลกนี้ช่างสวยเสียนี่กระไร)

:**comme le monde est beau :** มาในรูปประโยค subordonnée เป็นกรรมของกริยา "vois"

ถ้าโดยตัวเองแล้วประโยคนี้จะเป็นประโยคอุทาน (exclamatif) และควรจะใส่เครื่องหมายคำพูดได้

ex :-Comme (Que), le monde est beau !

(โลกนี้ช่างสวยเสียนี่กระไร)

-Comme หรือ (Qu') il fait froid !

(ช่างหนาวเสียนี่กระไร)

-Comme vous êtes gentil de venir nous voir!

(คุณช่างดีเสียนี่กระไรอุตส่าห์มาเยี่ยมเรา)

-**comme** : ในประโยคเดียวกันนี้เราจะได้สังเกตเห็นและเปรียบเทียบการใช้คำ comme ที่แตกต่างกันคือ

1. ใช้เป็น adverbe ในความหมายวา combien, à quel point ดังตัวอย่างข้างบนและในประโยคเช่น **Comme** le monde est beau !

2. ใช้เป็น adverbe ในความหมายว่า de même que, tel que, en qualité de

ex:- **Comme** un enfant, je vois comme le **monde** est beau !

(ในฐานะที่เป็นเด็ก ฉันเห็นว่าโลกนี้ช่างสวยเสียนี่กระไร)

- Cent bahts ne veut rien dire pour un **homme comme** lui.

(เงินร้อยบาทไม่มีความหมายอะไรเลยสำหรับคนอย่างเขา)

- Ne faites pas **comme** moi.

(อย่าทำอย่างฉัน)

และ 3. ใช้เป็น conjonction ในความหมายว่า parce que

ex :- **Comme** il pleut, nous ne sortirons pas.

(เพราะเหตุว่าฝนตก เราก็จะไม่ออกไปนอกบ้าน)

- **Comme** vous êtes son ami, vous devez l'aider.

(โดยเหตุที่คุณเป็นเพื่อนของเขา คุณก็ควรจะช่วยเขา)

- **Comme** ma mère va partir à la campagne, je dois rester à la maison.

(โดยเหตุที่คุณแม่จะต้องไปต่างจังหวัด ฉันจึงควรจะอยู่บ้าน)

-un enfant aux yeux de lumière, la ville aux yeux lourds

ขอให้สังเกตการใช้ à, aux ซึ่งหมายความว่าที่มี, ที่เป็นเจ้าของ, ที่ใช้

ex:- Un enfant **aux yeux de lumière**

(เด็กที่มีตาเป็นประกายเป็นแสงสว่าง – สดใสพร้อมจะรับจะมองสิ่งต่าง ๆ)

-L'aube se lève pour réveiller la ville **aux yeux lourds**

(แสงเงินแสงทองก็ส่องขึ้นมาเพื่อปลุกเมืองซึ่งหนังตายังหนัก – หรือผู้คนที่ยังงัวเงียอยู่ให้ตื่นขึ้น)

-C'est une voiture **à quatre portails.**

(รถยนต์แบบนี้มีสี่ประตู)

-On voit partout des moulins à vent.

(ไปทางไหนก็จะเห็นโรงสีที่ใช้แรงลม)

-Beau bateau dansant sur les vagues, belle chanson naissante des vagues:

ในท่อน ๒ ของเนื้อร้องนี้ไม่เป็นประโยค ใช้เพียงคำที่สามารถให้ภาพพจน์ (le pittoresque) ได้งามจริง ๆ และภาพพจน์ที่ให้นี้มาทั้งทางตา ทางหู และทางใจ

-Beau bateau dansant sur les vagues.

(เรือลำน่ารักที่เริงระบำอยู่บนกระแสคลื่น)

-Belle chanson naissante des vagues.

(เพลงไพเราะก็เกิดมาจากเสียงคลื่น)

และเพื่อประกอบภาพของเรือที่เริงระบำนั้นก็บรรยายว่า **ivre de vie, d'amour et de vent** (เหมือนกับเมาด้วยความสุขมีชีวิตชีวาเมาด้วยความรักและด้วยสายลม – อันทำให้ผู้ฟังเข้าใจและรู้

สึกได้จริง ๆ ว่าทั้ง 3 สิ่งดังกล่าวนั้นจะทำให้คนก็ดี ต้นไม้ใบหญ้าก็ดี เรือก็ดีกระทำอาการโลดแล่นเริงร่าและโยกย้ายไปมาได้เหมือนคนเมา)

และประกอบเสียงเพลงไพเราะอันเกิดแต่เสียงคลื่นนั้นก็ว่า **abandonnée au sable blanc** (เอามาทิ้งไว้บนชายหาดสีขาว – ช่างใช้คำ abandonnée ให้สอดคล้องกับคำ naissante เกิดแล้วก็เอามาทิ้งไว้ แต่ความหมายที่แท้จริงคือ เมื่อคลื่นมาถึงชายหาดแล้วก็สลายตัวไป เสียงเพลงก็มาสิ้นสุดเพียงนั้นด้วย)

-blanc, l'innocent, le sang du poète : สีขาวของฝรั่งหมายถึงความบริสุทธิ์ ในที่นี้เพื่ออธิบายว่าเลือดของกวีนั้นบริสุทธิ์ เวลาแซ่ซ้องสดุดีอะไรก็ด้วยใจจริง แต่ความรู้สึกของคนไทยฟังดูแล้วขัด ๆ ชอบกล เพราะพูดถึงเลือดจะให้นึกถึงสีขาวได้ยาก

- le sang du poète invente l'amour : แปลตามตัวว่า กวีนั้นใช้เลือดคือชีวิตจิตใจของตนนั้นแหละสร้างให้เกิดเป็นความรักขึ้นมา (เพื่อให้ชีวิตมีแต่ความชื่นชมเป็นสุข)

- la vie s'habille de fête : สำนวนกวีที่ได้ยินกันอยู่เสมอ ๆ ชีวิตแต่งตัวด้วยการเฉลิมฉลองคือมีแต่ความร่าเริง

- la nuit se change en jour : กลางคืนก็เปลี่ยนเป็นกลางวัน กลางคืนเป็นสัญญลักษณ์ของความมืดมน ความทุกข์เศร้า ส่วนกลางวันคือความสว่าง ความสุข

- jour d'une vie, où l'aube se lève : เป็นการพูดซ้ำคำ jour จากคำร้องท่อนที่ 3 ที่ว่า "la nuit se change en **jour**" และขยายความว่า เป็นวันในชีวิตที่มีความหมายเป็นพิเศษ คือในวันนั้นแสงเงินแสงทองส่องสว่าง....

-où : conjonction ซึ่งตามธรรมดาบอกสถานที่ดังที่เรารู้จักใช้กันแล้วนี้ ใช้บอกเวลาได้ด้วย ดังตัวอย่างนี้

ex: - Jour d'une vie **où** l'aube se lève.

(วันในชีวิตเมื่อแสงเงินแสงทองส่องสว่าง)

-(Jour d'une vie) **où** les matins effeuillent les rêves pour nous donner un monde amour.

(วันในชีวิตเมื่อยามเช้าจะค่อยปลิดความฝันคือความหวังส่งให้เราทีละความฝัน –

หมายความว่าเมื่อตื่นขึ้นมาแต่ละวันก็จะได้พบความสุขที่ใฝ่ฝันไว้ – และแล้วโลกนี้ก็จะกลายเป็นความรัก คือจิตใจคนที่มีความสุขย่อมเปี่ยมไปด้วยความรักซึ่งมีให้แก่คนอื่น)

-Il y avait une grande inondation l'année **où** tu es né.

(เมื่อปีที่เธอเกิดนั้นมีน้ำท่วมใหญ่)

- Au moment **où** je vais partir, le téléphone sonne.

(ขณะที่ฉันกำลังจะออกไปนั้น ก็พอดีโทรศัพท์ดังขึ้น)

-un monde amour: ให้สังเกตการเขียนว่าเป็นเช่นนี้ และแม้เสียงอ่านจะเหมือนกันก็ไม่ได้เขียนว่า un monde d'amour คิดว่าเพราะเจตนาในความหมายต่างกัน

-un monde d'amour: ธรรมดาก็จะหมายว่าโลกที่เต็มไปด้วยความรัก หรือความรักปริมาณมากมายเท่าโลก

-un monde amour นามสองตัวเรียงกันเช่นนี้ ความหมายต้องสนับสนุนกันคือเป็นทั้งสองอย่าง เป็นทั้งโลกหรือชีวิต และเป็นทั้งความรัก คือชีวิตที่เป็นความรักนั่นเอง

(คำแบบเดียวกันนี้ คิดว่าน่าจะได้แก่คำเช่น une femme médecin (เป็นหมอด้วยผู้หญิงด้วย) un café théâtre (เป็นทั้งร้านกาแฟและโรงละคร) เป็นต้น.

-une fille de l'ombre : เด็กผู้หญิงในเงามืด ตีความว่า อยู่ในความมืดมนทุกข์ยากก็ได้ หรือผู้ที่ไม่เป็นที่รู้จักก็ได้

-l'étoile du soir : จะเป็นดาวดวงไหนก็คงไม่สำคัญ แต่ดาวแม้จะดวงน้อยนิดก็ให้แสงสว่างในยามค่ำ เป็นความหวัง

-Toi,mon étoile qui tisse ma ronde : เธอดาวผู้ทอวงกลมของฉัน (ต้องขอเดาความหมายของประโยคนี้เพราะไม่แน่ใจ tisser : ทอเหมือนแมลงมุมทอใยกระมัง เป็นการเปรียบแสงอันบางเบาของแสงดาว แต่ ma ronde นั้นอาจหมายได้หลายอย่างนัก จะหมายถึงขอบเขตของตัวเขาได้ หรือเปล่า หรือจะหมายถึงการเที่ยวเดินไปในยามกลางคืน)

-Viens allumer mon soleil noir : viens mettre de la joie dans ma vie malheureuse (มาช่วยเอาแสงสว่างให้ดวงอาทิตย์สีดำของฉัน มาช่วยทำให้ชีวิตฉันสว่างไสวขึ้น)

-mon soleil noir ติดใจสำนวนนี้จริง ๆ ตามธรรมดาดวงอาทิตย์ย่อมหมายถึงแสงสว่าง แต่ดวงอาทิตย์ดวงนี้เป็นสีดำ หมายความว่าไม่ใช่ไม่มี แต่ยังไม่มีใครมาจุดให้สว่างเท่านั้นเอง

-Noire la misère. les hommmes et la guerre : noire ในความหมายว่า atroce, odieux (น่าเกลียดน่าชัง) แม้จะนำหน้าประกอบคำ la misère มาก็จริง แต่ความหมายคลุมตลอดถึงคำที่ตามหลังมาด้วย

- les hommes et la guerre qui croient tenir les rênes de temps : คนและและสงคราม ที่คิดว่าจะถือบังเหียนบังคับให้กาลเวลาเป็นไปตามที่ตนต้องการ (คือการที่คนจะให้ได้ดังที่ตนต้องการจึงเกิดสงคราม)

-Pays d'amour n'a pas de frontière : ดินแดนแห่งความรักไม่มีพรมแดน (คนที่มีความรักเพื่อนมนุษย์ แล้วจะไปไหนก็ไปได้ เข้าถึงใครก็ได้)

-ceux qui ont un coeur d'enfant : คนที่มีจิตใจ (บริสุทธิ์) เหมือนหัวใจเด็ก (คือไม่มีเลศนัยมารยา) ย่อมจะเข้าไปสู่ดินแดนแห่งความรักดังกล่าวได้

การอธิบายเพลงนี้หมดไปด้วยเรื่องของความหมายมากกว่าการใช้ภาษา เพราะพูดตามจริงแล้วภาษาไม่ยาก แต่ถ้าไม่เข้าใจความหมายแล้วภาษาก็ไม่มีประโยชน์

คราวนี้ก็มาถึงหัวใจของเนื้อเพลงที่แสนง่าย มีคำกุญแจเพียง **toi, moi, amour, oiseau, enfant** รวม 5 คำเท่านั้นเอง แต่ความหมายนั้นเล่าคืออะไร

L'amour,c'est toi: l'amour,c'est moi : พอเข้าใจได้ ทั้งเธอและฉัน เป็นคนแล้วต้องเป็นตัวแทนของความรัก มีความรักที่จะให้คนอื่น

-L'oiseau c'est toi, l'enfant,c'est moi: ตามความในเนื้อร้องมาแต่ต้น ฉันเป็นเหมือนเด็กที่มองนกบินแล้วก็คิดว่าโลกนี้มันสวยงาม เธอเป็นเหมือนนกบินอยู่สูงมองลงมาก็คิดว่าโลกนี้มันสวยงาม

-L'oiseau,c'est toi, l'enfant,c'est toi : เธอก็คือนก (ซึ่งฉันเคยเฝ้าดู และคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของโลกที่สวยงาม) และเป็นนกที่บินสูงมองดูข้างล่างคิดว่าโลกนี้สวยงาม

แต่เธอจะต้องเป็นเด็กด้วย (คือมีจิตใจบริสุทธิ์มองเห็นโลกสวยงาม) เมื่อทั้งคู่มีจิตใจที่บริสุทธิ์ด้วยกันมองดูโลกในทางที่ดีที่งามด้วยกัน เมื่อนั้นชีวิตนี้จึงจะเป็น **un monde amour.**

ไม่ทราบว่าผู้อ่านเข้าใจหรือเปล่า.

ALLIANCE FRANÇAISE

29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE

สมาคมฝรั่งเศส

๒๙ ถนนสาธรใต้ กรุงเทพฯ ๑๒

TEL 286.38.79 & 286.38.41 - TELEGR. ALFRANTHAI

ถ้า ท่านเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย หรือ วิทยาลัย
ท่านต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศสในงานอาชีพของท่าน
ท่านยังไม่เคยเรียนภาษาต่างชาติเลยและต้องการเริ่มต้นด้วยภาษาฝรั่งเศส
ท่านต้องการเพิ่มพูนหรือรื้อฟื้นภาษาฝรั่งเศสที่ท่านได้เรียนมา

เชิญท่านมาที่สมาคมฝรั่งเศส

ณ ที่นั้นท่านจะพบ — ชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสหลายระดับ (ชั้นเริ่มต้น—ชั้นสูง)
— ชั้นเรียนวรรณคดีและวัฒนธรรมฝรั่งเศส
— ชั้นเรียนตัดเสื้อ
— ห้องสมุด ประกอบด้วยหนังสือหลายประเภท
— กิจกรรม (ภาพยนตร์, ดนตรี, ละคร, ปาฐกถา, นิทรรศการ)
— สูจิบัตรประจำเดือน ซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหมด แจกฟรี

สอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ได้ที่แผนกธุรการ

ทุกวัน ๘.๐๐—๑๒.๐๐ น. และ ๑๔.๐๐—๑๘.๐๐ น. วันเสาร์ ๙.๐๐—๑๒.๐๐ น. โทร. ๒๘๖๓๘๗๙, ๒๘๖๓๘๔๑
สมาคมฝรั่งเศสมีสาขา "สามเสน" ซึ่งเป็นสถานเผยแพร่ ภาษาฝรั่งเศสเช่นเดียวกัน
ตั้งอยู่ที่ ๒๔๒ ถนนราชวิถี โทร. ๒๘๑๓๐๐๘ และสาขาที่เชียงใหม่ ตู้ ป.ณ. ๖ โทร. ๒๓๕๒๗๗

IF . . . If you are a University or College student
If you need to learn French for professional purpose,
If you do not know any foreign language yet and want to start with French,
If you wish to improve your culture or keep up the French you have learnt at school . . .

. . . THEN COME TO THE ALLIANCE FRANCAISE !

There you will find :

— courses of French language : several levels from beginners' to advanced courses, given by highly qualified French teachers ;
— Courses of French literature and civilisation (for advanced students) ;
— dress-making courses (high-fashion) ;
— a lending library ;
— cultural activities (film shows, concerts, plays, lectures, exhibitions . . .)
— a monthly bulletin (distributed free of charge) containing all datas about these activities.

For further information, please contact the office :

every working day 8 a.m. to 12.00 p.m. and 2.00 to 6 p.m. Saturdays : 9 a.m. to 12.00 noon
Tel. 2863879 and 2863841

ALSO . . . **THE ALLIANCE FRANCAISE also runs :**

— *an annexe called (SAMSEN) where classes of French language are being held (242, Thanon Rajvithi; Tel. 2813008)*
— *a center in CHIENG MAI (138, Thanon Charoen Prathet P.O. Box No. 6; Tel. 235277)*

4 วันที่ Bruxelles และ 1 วันที่ Louvain-La-Neuve.

หัวข้อบทความข้างบนนี้คงจะทำให้ผู้อ่านที่สนใจ และรักการท่องเที่ยวต้องรีบพลิกมาอ่านหน้านี้ แต่ก็คงจะต้องผิดหวังเพราะแทนที่จะได้อ่านสารคดีท่องเที่ยว สนุกสนานและเบาสมอง กลับเป็นรายงานถ่ายทอดการประชุมของสหพันธ์ครูสอนภาษาฝรั่งเศสนานาชาติทั่วโลกครั้งที่ 4 ที่ผู้เขียนได้มีโอกาสไปร่วมประชุมมาตลอด 5 วันเต็ม ๆ ที่ Bruxelles คือระหว่างวันที่ 27 สิงหาคม ถึงวันที่ 1 กันยายน 2521 โดยมีชื่อหัวข้อการประชุมครั้งนี้ว่า **Quatrième Congrès Mondial: "Apprendre le français: permanenu et mutation."** หากท่านผู้อ่านท่านใดยังนึกไม่ออกว่าการประชุมครั้งนี้คืออะไร ผู้เขียนขออนุญาตท้าวความไปถึงชื่อ FIPF หรือ Fédération Internationale ds Professeurs des Français ซึ่งพอเห็นชื่อนี้ ท่านผู้อ่านก็คงจะพอจำได้ว่า ในวารสารของ ส.ค.ฝ.ท. ฉบับที่สอง ประจำเดือน เมษายน - มิถุนายน คอลัมน์ "ข่าวจากสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย" ได้แจ้งให้ทราบว่า FIPF ได้ตอบรับการเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมเราเรียบร้อยแล้ว และในวารสาร ส.ค.ฝ.ท. ฉบับที่แล้ว (ประจำเดือน กรกฎาคม - กันยายน) ก็ได้ลงบันทึกการตอบรับของประธาน และคณะกรรมการของ FIPF เกี่ยวกับการรับ ส.ค.ฝ.ท. เข้าเป็นสมาชิก รวมทั้งได้ลงหัวข้อการประชุมครั้งนี้ไว้ด้วย

ผู้เขียนขอเริ่มด้วยการเขียนถึงความเป็นมาของ F.I.P.F. อย่างสั้น ๆ ว่าได้ก่อตั้งขึ้นใน ปี ค.ศ. 1969 ที่เมือง Paris ผู้ริเริ่มก่อตั้งคือนาย Louis Philippart โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้คือ

- เป็นศูนย์รวมสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสระดับชาติ หรือภูมิภาค
- ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสมาคมในประเทศที่ยังไม่มีสมาคมมาก่อน รวมทั้งการรับสมาคมทางด้านวัฒนธรรม สมาคมผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือกลุ่มศึกษาต่อเนื่องเข้าเป็นสมาชิก ตลอดจนรวบรวมผู้สอนภาษาฝรั่งเศสที่ไม่สามารถหรือไม่ต้องการเข้าเป็นสมาชิกระดับชาติ หรือภูมิภาค เข้าเป็นสมาชิกรายบุคคล
- สนับสนุนให้มีความเข้าใจและความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้สอนภาษาฝรั่งเศส ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกสมาคมหรือสมาชิกรายบุคคลด้วยการให้ความสะดวกในการติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารหรือการให้บริการ
- ส่งเสริมให้มีการติดต่อ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ โครงการต่าง ๆ ระหว่างผู้ทำการวิจัยค้นคว้าและผู้ปฏิบัติ

- สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยการจัดพิมพ์ ข่าวสารของสมาคม วารสาร เอกสารทางวิชาการ ฯลฯ
- เผยแพร่ภาษา อารยธรรม รวมทั้งวัฒนธรรมฝรั่งเศสไปทั่วโลก ด้วยการจัดให้มีกิจกรรมที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์

กิจกรรมของ F I P F เท่าที่ได้ก่อตั้งขึ้นมาคือ

- จัดให้มีการประชุมนานาชาติทั่วโลก (Congrès Mondial) ขึ้นทุก ๆ 3 ปี
  - ครั้งแรก juillet 1969 ที่ Paris
  - ครั้งที่สอง juillet 1972 ที่ Grenoble[1]
  - ครั้งที่สาม décembre 1975 ที่ Nouvelle - Orléans[2]
- จัดให้มี Journées pédagogiques ปีละครั้ง ที่ Centre International d' Etudes Pédagogiques de Sèvres.
- จัดพิมพ์ bulletin 2 ฉบับต่อปี สำหรับสมาคมสมาชิก สมาชิกรายบุคคล หรือผู้สนใจที่รับเป็นสมาชิก

ในการประชุมนานาชาติทั่วโลกที่ F.I.P.F. จัดขึ้นแต่ละครั้ง นอกจากจะเป็นการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ของผู้สอนภาษาฝรั่งเศส (ทั้งในฐานะที่เป็นภาษาแม่ ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศก็ตาม) จากทั่วโลกแล้ว จึงเป็นโอกาสสำหรับการเลือกตั้งประธาน รองประธาน และคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ด้วย

ปัจจุบัน F I P F มีสมาคมสมาชิกเกือบทั่วโลกรวมแล้ว 54 ประเทศ โดยมี 51 สมาคมเป็นสมาชิกประเภทสามัญ และ 3 สมาคมเป็นประเภทวิสามัญ มีสำนักงานอยู่ที่ Sèvres ประเทศฝรั่งเศส

ในการประชุมครั้งที่ 4 ที่จัดขึ้นที่ Bruxelles นี้ มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมถึง 642 คน จาก 56 ประเทศ ในจำนวนนี้รวมถึง ประธาน หรือตัวแทนของสมาคมต่าง ๆ 51 คนที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งประธาน รองประธาน และกรรมการบริหารชุดใหม่ สมาคมที่มีสมาชิกของตนเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้มากที่สุดคือ S.B.P.F. หรือ Société Belge des Professeurs de Français คือมีจำนวนถึง 223 คน รองลงมาคือ สมาชิกชาวฝรั่งเศสซึ่งมี 108 คน สำหรับสมาชิกจาก ส.ค.ฝ.ท. ของท่านผู้อ่านก็มี สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ ฯ องค์นายกซึ่งทรงเสด็จไปในฐานะองค์

---

1 มีผู้เข้าร่วมประชุม 250 คน
2 มีผู้เข้าร่วมประชุม 700 ทน

ประธานของ ส.ค.ฝ.ท. อาจารย์จีรพรรษ์ บุณยเกียรติ์ (กำลังศึกษาอยู่ที่ Montpellier) และผู้เขียนทั้งนี้มีหลายสมาคมที่เดียวที่มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเพียงคนเดียว

จากจำนวน 642 คนของผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด อาจจะทำให้ท่านผู้อ่านคิดว่า เมื่อมีผู้เข้าร่วมประชุมมากมายเช่นนี้จะไปสังเกต หรือทราบได้อย่างไรว่าใครเป็นใครมาจากไหน ผู้เขียนก็ขอเรียนให้ทราบว่าไม่มีปัญหาเลย เพราะสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละท่านจะติดชื่อ นามสกุล ประเทศ บนอกเสื้อโดยทั่วกัน ทั้งนี้แผ่นป้ายชื่อจะมีสี และสัญญลักษณ์ต่าง ๆ กันที่จะให้รายละเอียดมากขึ้นไปอีกว่า สมาชิกแต่ละท่านมาในฐานะอะไร ดังเช่น

ป้ายสีน้ำเงิน	หมายถึง	แขกรับเชิญ (invités)
ป้ายสีส้ม	"	ผู้ติดตาม (accompagnateurs)
ป้ายสีขาว	"	ผู้มาประชุม (congressistes)
ป้ายสีขาวมีจุดแดงที่มุมขวา	"	ตัวแทนสมาคมสมาชิก (délégués d'associations)
ป้ายสีเหลือง	"	ผู้ประสานงาน (assistants)
ป้ายสีเขียว	"	ผู้จัดงาน (organisateurs)
ป้ายสีชมพู	"	คณะกรรมการบริหารของ F I P F

ผู้เขียนเองถูกทักบ่อย ๆ จากเพื่อนผู้เข้าร่วมประชุมว่า "Ah ! La Thaïlande , vous êtes venue de loin ! " เพราะคิดว่าผู้เขียนลงทุนเดินทางจากกรุงเทพฯเพื่อการประชุมนี้โดยเฉพาะ และหลายครั้งที่มีคนเดินเข้ามาทักทายอย่างสนิทสนมเป็นกันเอง เนื่องจากรู้จักและได้เคยมาเที่ยวเมืองไทยแล้ว

บรรยากาศโดยทั่ว ๆ ไปของการประชุมตั้งแต่วันแรกจนวันสุดท้ายเป็นไปอย่างคึกคัก และมีชีวิตชีวา การต้อนรับอย่างอบอุ่นและการเป็นกันเองของคณะกรรมการมีส่วนทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมที่มาจากที่ต่าง ๆ กันมีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก ต่างก็มีโอกาสได้ทำความรู้จัก พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน ผู้เขียนสังเกตได้อีกอย่างหนึ่งคือ ทุกคนมีจุดมุ่งหมายที่จะมาหาความรู้ และข้อคิดใหม่ ๆ จากที่ประชุม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

การประชุมในสี่วันแรกจัดขึ้นที่ Université Libre de Bruxelles ส่วนวันสุดท้ายคือวันที่ห้าย้ายไปที่ Université Catholique de Louvain - La - Neuve ซึ่งตลอดบ่ายของวันนี้ มีการประชุมใหญ่สามัญ เพื่อเลือกตั้ง ประธาน รองประธาน และคณะกรรมการบริหารชุดใหม่

เนื้อหาของการประชุม แบ่งออกเป็นหัวข้อ (Thèmes) ใหญ่ ๆ ดังนี้

1. Bilan critique des méthodes actuelles d'enseignement du français.
2. Fonctions et contenus de l'enseignement du français dans ses différents contextes et situations .
3. La langue française instrument du dialogue des cultures .

ด้วยเหตุที่เวลาของการประชุมมีจำกัด และเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในทุกหัวข้อ การดำเนินการอภิปรายสำหรับแต่ละหัวข้อ จึงแยกออกเป็น 2 ช่วง คือ Séance plénière และ Ateliers สำหรับ Séance plénière ของแต่ละ théme จะมีผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายนำอย่างสั้น ๆ พร้อมทั้งชี้ประเด็นของปัญหาที่จะต้องอภิปรายกันอย่างละเอียดอีกทีในกลุ่มย่อย (Ateliers) ในแต่ละกลุ่มย่อยนี้ จะมีผู้รับผิดชอบกลุ่ม (responsable) กลุ่มละสองถึงสี่คน ซึ่งเป็นผู้ที่เคยมีผลงาน ประสบการณ์ หรือเป็นผู้ที่กำลังทำ recherches เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาเสนอ exposés ต่อที่ประชุมกลุ่ม และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม พร้อมทั้งอภิปรายกันได้อย่างกว้างขวางต่อความคิดเห็นที่มีกับงานที่นำมาเสนอต่อกลุ่ม นอกจากนี้แล้วผู้เข้าร่วมประชุมยังมีโอกาสที่จะเลือกเข้า Carrefours ซึ่งก็คือกลุ่มย่อยที่ต่างไปจาก Ateliers ตรงที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไปอย่างเป็นกันเองต่อหลักการที่จะส่งเสริม และสนับสนุนการสอนภาษาฝรั่งเศสทั่วโลก โดยเน้นที่ปัญหาของผู้สอน และเนื้อหาของวิชาที่สอน

จำนวนของ Ateliers และ Carrefours จะมากน้อยขึ้นอยู่กับเนื้อหาของ Thème สำหรับ

Thème	I	มี	23 Ateliers
Thème	II	มี	6 Ateliers 9 Carrefours
Thème	III	มี	7 Ateliers

ทั้งนี้เพื่อให้ สมาชิกได้มี โอกาส เลือกเข้า กลุ่ม ตามความ สนใจ และ ความ ถนัด สมาชิกจะต้องทำ préinscription ก่อนโดยที่ทาง Secrétaire ของ F I P F จะจัดส่งเอกสารสำหรับ préincription นี้ให้สมาชิกก่อนหน้าการประชุมประมาณ 2 เดือน พร้อมกับ documents préliminaires ที่จะให้รายละเอียดประกอบการตัดสินใจเลือกกลุ่มย่อยได้เป็นอย่างดี การทำ préincription ล่วงหน้านี้ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสศึกษาหัวข้อการประชุมมาก่อน นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสที่ผู้ร่วมประชุมจะได้สรุปทบทวน ประสบการณ์ และปัญหาที่ตนเองได้เคยประสบมา ที่สำคัญก็คือสมาชิกได้เตรียมพร้อมที่จะมาหาประโยชน์จากการประชุมครั้งนี้โดยเต็มที่

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าประชุมในกลุ่มย่อยของแต่ละหัวข้อ ขอผลัดท่านผู้อ่านไว้ฉบับหน้าค่ะ.

อมรศิริ สัณห์สุรัติกุล

Tourisme ... et pédagogie

Premier contact avec la Thaïlande. Premier dimanche à Bangkok. C'est l'occasion classique de se rendre à Sanam Luang,au marché du dimanche et de jeter un long coup d'oeil sur mon premier temple thaïlandais : le Wat Phra Keo

Tout m'y surprendra bien sûr : impressions visuelles,odeurs tintinabulement des clochettes des Wat. Cependant,il ne me restera sans doute qu'un souvenir de cette première visite.

Je déambule autour du "rabieng bôt". Une jeune fille est assise sur une marche. Instinctivement je jette un coup d'oeil par-dessus son épaule... Un livre français !... Je m'approche... conjugaison des verbes irréguliers du 3 ème groupe, gésir et compagnie... "Voilà,me dis-je,à mille milles du sol français,une interlocutrice avec qui prendre langue ne doit guère poser de problèmes".

-"Bonjour, Mademoiselle, vous lisez le français ?"

-... (sourire)

-"Vous êtes étudiante ?"

-... (sourire)

-(doute) "Vous parlez le français ?"

-..."Vous parlez le français ?"

-...(sourire aussi désarmant que les précédents)

Abandonnant alors la langue qui me semblait nous être commune pour celle de nos amis britaniques, j'obtiens - ô combien distillés avec timidité - quelques explications : Oui, elle est bien étudiante en troisième année de je ne sais quoi ; oui elle parle "un peu" le français ; oui,la conjugaison c'est très difficile...

Je me suis longtemps demandé ce qui avait pu troubler à ce point cette jeune fille : ma voix,ma moustache... Après quelques mois d'enseignement à Bangkok, je ne me pose plus cette question. J'y ai trouvé des réponses mais,hélas,très peu de remèdes avec des étudiants débutants.

Après quelques mois de fréquentation de la même classe,du même professeur (mais que de tact lui faut-il)un déblocage se produit et cette timidité qu, il ne serait pas abusif de qualifier de maladive (quoique les causes ne le soient pas) disparaît pour laisser place à plus de spontanéité.

Mes collègues de l'A T P F doivent bien se rendre compte de cette difficulté

qu'ont nos étudiants à s'exprimer en français d'une manière naturelle. Je me demande d'ailleurs si ces attitudes sont aussi observables lorsque le professeur est thaïlandais.

Et qu'on me dise pas que ces étudiants ne peuvent pas. Erreur, ils peuvent généralement parler; ils possèdent, même chez des débutants de quelques mois, les outils indispensables à la communication. Mais ils manquent d'assurance, de spontanéité, en un mot ils peuvent mais ne veulent pas.

Cette réserve, que d'aucun nomment "bonnes manières", il la leur faut l'oublier, la perdre. Apprendre une langue au sens restrictif du terme n'est pas suffisant. Il convient, pour la connaître, de la pratiquer non seulement en classe mais en toute occasion.

Je dis toujours à mes étudiants de parler, leur demandant d'oublier qu'ils commettent ce-faisant des incorrections. Qui ne s'en rend coupable ? Les Français eux-mêmes, ne sont-ils pas perpétuellement fautifs au regard des canons classiques ?

En achevant ces quelques lignes, je suis pris d'un remord. Nos étudiants ne sont pas les seuls à incriminer. Les méthodes ne sont-elles pas, aussi, cause d'une partie de nos maux. Ou si ce ne sont les méthodes, n'est-ce pas la manière de les utiliser? Pratiquer des gammes d'exercices structuraux ou phonétiques c'est bien mais est-ce suffisant? On peut gagner en spontanéité, en assurance, en pratique, sans pour cela perdre sa personalité, en jouant, chantant, écoutant des disques ou visionnant des films. Part à mon gré trop réduite dans nos méthodes-carcans.

G. Millereux, professeur à L'Alliance Française

ด้วยอภินันทนาการจาก

บริษัท คอนติเนนตัล โอเวอร์ซีส์ จำกัด

175–177 ถนนสุริวงศ์ อาคารบางกอกสหประกันภัย ชั้น 4 กรุงเทพฯ

โทร. 2339235, 2341940, 2341941, 2344363, 2344438

NIVEAU I

ภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 คือภาษาฝรั่งเศสขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เริ่มต้นเรียน นักการศึกษาซึ่งทำการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดลักษณะของภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 ไว้อย่างชัดเจน ตามหลักทางวิชาการ และผู้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 จึงนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้เป็นแกนในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปสำหรับระดับนี้ บทเรียนระดับ 1 ซึ่งเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในประเทศไทยคือ La France en Direct เพราะเป็นบทเรียนที่กำหนดให้ใช้สอนในระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ครูผู้สอนควรที่จะได้เรียนรู้ถึงลักษณะและหลักทางวิชาการของภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 เพื่อนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงดัดแปลงการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 มีลักษณะตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ (Objectifs)

1.1 ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 ควรเรียนภาษาฝรั่งเศสสมัยปัจจุบัน (le français actuel)

1.2 ควรเรียนภาษาซึ่งจะนำมาใช้พูดจาติดต่อสื่อสารในสถานการณ์แบบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน (une langue usuelle)

1.3 ควรเริ่มเรียนการพูดก่อนการเขียน และให้ความสำคัญกับการพูด

1.4 ภาษาที่เรียนควรมีลักษณะเป็นภาษาระดับกลาง ไม่เป็นทั้งภาษาพูดคุ้นเคยจนเกินไปและภาษาเขียนที่สละสลวยมากไป ควรเป็นภาษาที่อาจนำมาใช้ติดต่อสื่อสารได้ทั้งในการพูดและการเขียน

1.5 เมื่อเรียนจบระดับ 1 ผู้เขียนควรสามารถใช้ภาษาระดับดังกล่าวได้ในการติดต่อสื่อสาร หรือใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาฝรั่งเศสระดับสูงขึ้นต่อไป

2. เนื้อหา (Contenu)

2.1 ศัพท์ (Lexique ou vocabulaire) กำหนดให้เรียนเฉพาะศัพท์พื้นฐานจำนวน 1,445 คำแรกที่บ่งไว้ในรายการคำศัพท์ของภาษาฝรั่งเศสพื้นฐานระดับ 1 (Le Français fondamental 1er degré) ที่เรียกย่อ ๆ ว่า F.F.I. ทั้งนี้ให้ผู้สอนเพิ่ม

เติมคำศัพท์บางคำเข้าในรายการดังกล่าวได้ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมความเป็นจริงของชีวิตผู้เรียนเช่น คนจีนอาจเติมคำว่า ตะเกียบ คนไทยอาจเติมคำว่า นา หรือ วัด เป็นต้น

รายการศัพท์ใน F.F.I. นี้เป็นรายการที่สร้างขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์ทางวิชาการ คนฝรั่งเศสได้นำแนวความคิดจาก Basic English มาสร้าง F.F.I. ขึ้นในราวปี ค.ศ. 1954 โดยใช้เทปบันทึกเสียงซ่อนไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ อัดบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ 163 บท รวมจำนวนคำ 312,000 คำซึ่งเป็นคำที่ซ้ำกันบ้างรวมเป็นคำเพียง 8,000 คำ ต่อจากนั้นจึงจัดทำลำดับความถี่ของคำเหล่านี้โดยให้ถือเอาความถี่ประมาณ 29 เป็นเกณฑ์ นอกจากคำที่ได้มาจากบทสนทนาคณะผู้จัดทำ F.F.I. ได้สังเกตว่าคำที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา แต่เราไม่ใช้พูดหรือเขียนบ่อยเป็นคำที่จำเป็น ถึงจะไม่มีความถี่สูง ก็ควรจะจัดเข้ารายการ F.F.I. คณะผู้จัดทำจึงได้ตั้งหัวข้อขึ้น 16 หัวข้อ เช่น ที่อยู่อาศัย,อาหาร,เครื่องนุ่งห่มเป็นต้น และนำหัวข้อดังกล่าวไปสุ่มให้นักเรียนใน ร.ร. ต่าง ๆ กรอกคำ 20 คำที่คิดว่าเกี่ยวข้องกับหัวข้อทั้ง 16 หัวข้อมากที่สุด จึงได้รายการคำที่จำเป็นดังกล่าว นำมาหาความถี่ และจัดคำประเภทที่เติมซึ่งเรียกว่า mots disponibles นี้ รวมกับคำที่มีความถี่สูงจากบทสนทนา เรียงลำดับอักษร จึงเป็นรายการคำ 1,445 คำแรกของ F.F.I. ซึ่งครูผู้สอนควรสอนในการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับ 1

2.2 ไวยากรณ์ (Grammaire)

เนื้อหาของไวยากรณ์ ควรให้เรียนรู้โครงสร้างประโยคพื้นฐาน (les structures fondamentales) โดยให้อาศัยข้อแนะนำเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ที่กำหนดไว้หลังรายการคำ 1,445 คำใน F.F.I. เป็นหลักเมื่อจะสอน verbes ต่าง ๆ ให้ถือความถี่ (la fréquence) ของกริยาที่บ่งไว้ใน F.F.I. เป็นหลักโดยสอนกริยา ที่มีความถี่สูงก่อน เพราะเป็นกริยาที่ใช้กันมากเช่น être, avoir, prendre เป็นต้น

ลักษณะของไวยากรณ์ จะเป็นไวยากรณ์ซึ่งมีเค้าโครงต่อเนื่องกันจากง่ายไปหายาก (une programmation) และจะเป็นไวยากรณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่อย่างแนบเนียนในบทเรียน (La grammaire implicite) ครูผู้สอนจะไม่อธิบายกฎหรือสอนไวยากรณ์โดยตรงหากแต่จะให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางไวยากรณ์โดยไม่รู้ตัวว่ากำลังเรียนไวยากรณ์

2.3 วัฒนธรรม (civilisation)

ในระดับ 1 นี้ เรามีจุดประสงค์มุ่งที่จะสอนภาษามากกว่าที่จะสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศสโดยตรง แต่ควรมีการแทรกส่วนละเอียดบางส่วนของวัฒนธรรมชีวิตประจำวันไว้ในบทเรียน ควรเป็น

สิ่งง่าย ๆ ของชีวิตแวดล้อมที่ ผู้เรียนจะเข้าถึงหรือ รู้สึกได้โดยง่ายและอย่างรวดเร็ว เรื่องราวของบทเรียน (les thèmes) ควรปรับให้เข้ากับอายุ ความสนใจ สภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียน เช่นบทเรียนระดับ 1 สำหรับเด็กเล็กไม่ควรนำมาใช้กับผู้เริ่มเรียนสูงอายุ หรือบทเรียนระดับ 1 ซึ่งสร้างขึ้นสำหรับเด็กอเมริกันและเด็กยุโรป ไม่ควรนำมาใช้กับเด็กเอเซียซึ่งมีลักษณะสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมากเป็นต้น

3. ระยะเวลา (Durée Moyenne)

โดยทั่วไป นักการศึกษาคิดว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 นี้ควรใช้เวลาประมาณ 400–450 ชั่วโมง สำหรับการเรียนด้วยระบบโสตทัศนะในระดับ 1 นี้ ควรจะเป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนเพียง 15–20 คน แต่ละคาบการเรียนไม่ควรเกิน 45 นาที และควรมีการเรียนตลอดสัปดาห์อย่างสม่ำเสมอทุก ๆ วัน

สำหรับระดับมัธยมในประเทศไทย มีการเรียนภาษาฝรั่งเศสสัปดาห์ละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมเรียนประมาณสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงในเวลา 2 ปี เรียนประมาณ 72 สัปดาห์ จึงรวมเรียนเพียง 360 ชั่วโมง นับเป็น Niveau I ซึ่งค่อนข้างอ่อน เพราะมีเวลาเรียนน้อยกว่า 400 ชั่วโมง และในชั้นเรียนเรามักจะมีจำนวนนักเรียนระหว่าง 30–50 คน ซึ่งเป็นขนาดชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้ (15–20) บางครั้งในบางโรงเรียน การจัดตารางสอนก็อาจจะมีเพียงวันจันทร์ 2 คาบ และไปเรียนวันศุกร์อีก 2 คาบ วันอังคารถึงวันพฤหัสบดีนักเรียนไม่ได้เรียนฝรั่งเศสเลย ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเป็นอุปสรรคทำให้การเรียนรู้ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ควรที่จะได้นำมาพิจารณาหาทางแก้ไขให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

4. วิธีการสอน (Méthodologie)

ขั้นตอนของการเรียนในระดับ 1 จะมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไปตามขบวนการดังนี้

écouter.....comprendre.....parler.....lire.....écrire.....

ฟัง เข้าใจ พูด อ่าน เขียน

ความรู้ภาษาฝรั่งเศสในระดับ 1 นี้ จัดเป็นความรู้ประเภท Connaissance active คือความรู้ซึ่งผู้เรียนเรียนแล้วจะสามารถนำมาใช้ได้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนมีหน้าที่ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วควบคู่พร้อมไปกับการสอนความรู้ใหม่เพิ่มเติมขึ้นอยู่ตลอดเวลา การเรียนรู้จึงจะได้ผลดี และเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนในระดับสูงขึ้น

จากภาพยนตร์เรื่อง Les moments de la classe de langue เราอาจวิเคราะห์และจำแนกวิธีการสอนบทเรียนสำเร็จรูปภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 หนึ่งบทออกเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 Mise en train หรือการอุ่นเครื่อง ในช่วงแรกนี้จะเป็นการนำนักเรียนเข้าสู่บรรยากาศของการเรียนภาษาฝรั่งเศส ครูผู้สอนจะมีโอกาสทดสอบดูว่านักเรียนได้เรียนรู้บทเรียนที่แล้วมาได้ผลดีมากน้อยประการใด ยังมีสิ่งขาดตกบกพร่องอันใดบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จังหวะของการสอนในช่วงนี้ควรเป็นไปอย่างรวดเร็วและคล่องตัวในช่วงเวลาเพียง 5–7 นาที ครูผู้สอนจะต้องพยายามให้กำลังใจ และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดและตอบด้วยความกระตือรือล้นและด้วยความมั่นใจในตนเอง เป็นช่วงเวลาที่ครูไม่ควรดุ ลงโทษหรือให้คะแนนใด ๆ ทั้งสิ้น

4.2 Présentation เมื่อจะเริ่มบทเรียนใหม่ ครูผู้สอนควรแนะนำตัวละคร สถานการณ์ สถานที่ และเวลาของบทสนทนาบทใหม่ ให้นักเรียนได้ทราบคร่าว ๆ เป็นภาษาไทย ต่อจากนั้น ครูจึงจะแสดงบทสนทนาดังกล่าว โดยใช้ Figurines ปะบน Tableau de feutre ประกอบ หรือครูเปิดเทปประกอบภาพเลื่อน Film fixe ก็ได้ถ้ามีเครื่องมืออุปกรณ์ดังกล่าวพร้อมมูล ครูควรจะ présenter สองครั้งอย่างชัดเจน ในช่วงนี้นักเรียนจะมีหน้าที่ฟังเสียงและดูภาพเท่านั้น บางครั้งครูอาจจะตั้งคำถามสองสามคำถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจคร่าว ๆ ของผู้เรียน ช่วงเวลาของ Présentation นี้เป็นช่วงที่ค่อนข้างสั้นประมาณ 7–10 นาที

4.3 Explication การอธิบาย ครูผู้สอนจะเริ่มเล่นบทสนทนาใหม่ทีละประโยค และจะอธิบายความหมายของประโยคแต่ละประโยคอย่างละเอียด โดยแยกอธิบายตามกลุ่มคำนาม กลุ่มกริยา และใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ประกอบเช่น figurines, ของจริง, ทำท่าประกอบ ตลอดจนใช้พื้นความรู้เดิมของผู้เรียนช่วยในการอธิบายความรู้ใหม่ เมื่ออธิบายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรมีการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และอาจให้นักเรียนพูดตามครูได้บ้าง ช่วงการอธิบายควรติดตาม และอยู่ในชั่วโมงเดียวกันกับ Présentation

4.4 Mémorisation เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของบทสนทนาดีแล้ว ครูผู้สอนจะเริ่มเล่นบทสนทนาใหม่ ทีละประโยค และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้พูดตามและจดจำประโยคเหล่านั้น เป็นช่วงเวลาที่นักเรียนจะได้ฟังประโยคแต่ละประโยคอย่างชัดเจนหลายต่อหลายครั้ง ครูผู้สอนจะแก้การออกเสียงผิดของนักเรียน (La correction phonétique) ตลอดจนฝึกให้นักเรียนสามารถล้อเลียนจังหวะท่วงทำนองเสียงสูงต่ำของประโยคได้อย่างถูกต้องชัดเจน เมื่อนักเรียนพูด

ตามแต่ละประโยคได้แล้ว ครูจึงจะให้นักเรียนได้เล่นบทสนทนาทั้งหมดด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงเวลานี้ครูจะต้องหาวิธีที่จะให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา ไม่จำเจซ้ำซากจนนักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย เช่น ครูอาจจะให้นักเรียนลากเส้นเสียงสูงต่ำของประโยคด้วยมือประกอบการออกเสียง (le schéma intonatif) หรือฝึกการออกเสียง phonèmes ต่าง ๆ ในบรรยากาศที่สนุกสนานและเร้าใจ อาจมีกระจกเงาเล็ก ๆ ไว้ส่องดูรูปริมฝีปาก (i-u) ใช้น้ำกลั้วคอเพื่อฝึกออกเสียง R หรือทำเสียงไล่นกไล่กาเพื่อออกเสียง ch เป็นต้น

4.5 Fixation des structures ou Entraînement grammatical ในช่วงนี้นักเรียนจะมีโอกาสฝึกการใช้โครงสร้างประโยคที่ได้เรียนรู้จากบทสนทนา โดยครูผู้สอนจะนำคำที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วใช้แทนคำบางคำในโครงสร้างประโยคดังกล่าว แต่จะไม่ทำให้โครงสร้างนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แบบฝึกหัดเพื่อฝึกความคล่องแคล่วทางไวยากรณ์นี้ จะต้องมีลักษณะใกล้เคียงกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง เราเรียกแบบฝึกหัดนี้ว่า Les Excercices structuraux (E.S.) ครูผู้สอนอาจจะใช้ T.F. ประกอบการทำแบบฝึกหัด เพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติและให้เห็นจริงเห็นจังมากขึ้น ในช่วงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ La grammaire implicite จนสามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วและอัตโนมัติ

4.6 Exploitation ou appropriation จะเป็นช่วงสุดท้ายของบทเรียน หลังจากที่นักเรียนได้ผ่านการเรียนรู้จาก moments ทั้ง 5 เสร็จเรียบร้อยดีแล้วจะได้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนจากบทเรียนที่กำลังเพิ่มพูนสะสมกับความรู้เดิมที่เรียนมาจากบทเรียนก่อน ๆ ในช่วงของ Exploitation นี้จึงเป็นเวลาที่นักเรียนจะเลิก "ท่องจำ" บทสนทนา และจะมีโอกาสนำศัพท์และโครงสร้างประโยคของบทเรียนมาใช้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระในสถานการณ์อื่น ๆ ของชีวิตจริงที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ของบทสนทนา ดังนั้น ครูอาจเริ่มต้น ด้วยการให้นักเรียนออกมาแสดงบทสนทนาของบทเรียน โดยไม่ต้องใช้ T.F. ประกอบ นักเรียนเพียงแต่แสดงท่าทางประกอบ เหมือนเมื่อเวลาพูดและสนทนาในชีวิตจริง (การใช้ T.F. ใน moment นี้ อาจเป็นอันตรายในบางแง่ คือ T.F. อาจจะเป็นตัวแฟคเตอร์ไปกำหนดกลไกอัตโนมัติ ในการพูด นักเรียนบางคน ถ้าไม่เห็น T.F. จะพูดไม่ออก ครูผู้สอนจึงควรให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนอย่างสมบูรณ์ ทั้งจาก การท่องจำและจากการตกเป็นทาสของสื่อการสอนทุกชนิดที่ไม่เป็นธรรมชาติ) หลังจากนั้น ครูจะสร้างสถานการณ์ใหม่ ๆ ขึ้นและให้กำลังใจ ยั่วยุให้นักเรียนพูดโต้ตอบกันอย่างเป็นอิสระ เท่าที่นักเรียนจะ

สามารถทำได้ หรืออาจจะให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องบทสนทนาของบทเรียนเป็นภาษาฝรั่งเศสก็ได้ ในช่วงนี้ หน้าที่ของครูคือกระตุ้นให้นักเรียนพูด และสังเกตดูว่ายังมีสิ่งใดที่นักเรียนยังไม่แม่นยำเพียงพอ เพื่อสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมให้นักเรียนทำภายหลัง

เมื่อสอนจบทั้ง 6 moments ดังกล่าวแล้ว จึงเป็นการสอนบทเรียน (dossier) จบลงบทหนึ่งอย่างสมบูรณ์ Les moments de la classe ของบทเรียนบทหนึ่ง อาจจะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยใน méthodes ต่าง ๆ เช่น La France en Direct แบ่งเป็น 1. Présentation 2. Entraînement phonétique 3. Exploitation 4. Entraînement grammatical 5. Appropriation หรือใน Voix et Images de France แบ่งเป็น 1. Présentation, Explication et répétition 2. Exploitation sur les images 3. Exploitation grammaticale เป็นต้น

สำหรับเวลาที่จะใช้สอนบทเรียนสำเร็จรูปหนึ่งบท (un dossier) หรือที่เรียกว่า L' unité didactique นั้น จะต้องใช้เวลามากน้อยชั่วโมงตามแต่ผู้สร้างบทเรียนจะกำหนดไว้ เช่น La France en Direct กำหนด Unité didactique ไว้ประมาณ 6 ชั่วโมง VIF ประมาณ8–10 ชั่วโมง หรือใน méthodes ที่สร้างขึ้นใหม่ จะกำหนดให้มีบทสั้น ๆ แทรกอยู่ในบทใหญ่ เพราะทั้งผู้สอนและผู้สร้างได้คิดแล้วว่าการพูดถึงเรื่องราวสถานการณ์หนึ่งซ้ำแล้วซ้ำอีกไม่มีวันรู้จบ เป็นการบั่นทอนความตั้งใจสนใจเรียนให้หมดไป และนักเรียนจะเบื่อหน่ายการเรียนภาษาฝรั่งเศสในที่สุด

5. บทบาทและท่าทีของครูผู้สอน (Attitude du Professeur)

ในการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 ครูผู้สอนควรมีบทบาทและท่าทีดังนี้

5.1 **ครูผู้สอนควรรู้จักบทเรียนสำเร็จรูปที่ใช้สอนทั้งชุดเป็นอย่างดี** โดยพยายามศึกษาบทเรียนทั้งชุด และพยายามค้นหา La progression ของบทเรียนทั้งหมดว่าโครงสร้างประโยคชนิดต่าง ๆ จากง่ายไปหายากเกี่ยวพันกันอย่างไร และในแต่ละ dossier มีคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการออกเสียงต่าง ๆ ที่สำคัญอะไรบ้าง จึงจะสามารถวางโครงการสอนได้อย่างเหมาะสม

5.2 **ครูผู้สอนต้องเตรียมการสอนเป็นอย่างดีก่อนเข้าสอน** ครูผู้สอนที่สอนด้วยระบบโสตทัศนะจำเป็นต้องมีเวลาเตรียมการสอนอย่างละเอียดลออ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างถูกกำหนดไว้แน่นอนตายตัวก่อนเข้าห้องสอน ตั้งแต่เนื้อหาของบทเรียนตลอดจนถึงอุปกรณ์สื่อการสอนนานาชนิด ครูต้องจัดเตรียมสื่อการสอนทุกชิ้นไว้พร้อมสรรพ ตามลำดับเวลาก่อนหลังของการใช้สื่อการสอนนั้น ๆ เช่นการเตรียมเทป เตรียมภาพเลื่อน หรือเตรียม Figurines ต่าง ๆ ครูจะไม่เบียดบัง

เวลาซึ่งมีอยู่น้อยมาใช้ในการมะงุมมะงาหราหาเทปจุดที่จะใช้ หรือควานหา Figurines ที่ต้องการในกล่องเหมือนรายการบัตรชิงโชคเป็นต้น การไม่เตรียมการสอน เมื่อสอนด้วยโสตทัศนะจะนำมาซึ่งความล้มเหลว เพราะครูก็จะไม่มั่นใจในตนเอง นักเรียนจะรำคาญและเลิกสนใจบทเรียน เริ่มคุยกันเมื่อครูไม่พร้อมที่จะสอนให้ต่อเนื่องกันไป เพราะมัวค้นหาสิ่งนั้นขาดสิ่งนี้ ทำให้เสียจังหวะการสอนของ moments ต่าง ๆ ซึ่งต้องเป็นไปอย่างฉับพลันและรวดเร็ว

5.3 **ครูผู้สอนต้องรักษาขั้นตอนในการสอนช่วงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด** ดังได้กล่าวไว้แล้วว่าการสอนด้วยระบบโสตทัศนะ แบ่งการสอนแต่ละบทเรียนออกเป็น moments ต่าง ๆ อย่างชัดเจนและตายตัว ครูผู้สอนมีหน้าที่สอนตามขั้นตอนเหล่านั้นอย่างเคร่งครัด ก่อนที่จะเข้าทำการสอนแต่ละครั้ง ครูจะต้องรู้ว่ากำลังจะเข้าไปใน moment ใด มีเนื้อหาอะไรและจะต้องใช้สื่อการสอนชนิดใดประกอบจึงจะทำให้การสอนเป็นไปด้วยดี

5.4 **ครูผู้สอนต้องคล่องแคล่วและกระตือรือล้นเมื่อทำการสอน** ถ้าครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายภาพเลื่อน หรือ T.F. ได้อย่างคล่องแคล่ว จะช่วยทำให้ประหยัดเวลาและจังหวะการเรียนการสอนจะเป็นไปอย่างรวดเร็วคล่องตัว ครูจะต้องคล่องแคล่วในการเปลี่ยนวิธีการในการถามตอบและทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ บางครั้งต้องเป็นผู้นำการเล่นเกมส์ หรือชักชวนให้นักเรียนเปลี่ยนอิริยาบถและกิจกรรมเพื่อมิให้รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน ในห้องเรียนของเรา ทั้งครูและนักเรียนจะต้องรู้สึกสนใจและสนุกสนานที่จะได้เรียนรู้อยู่ทุกชั่วขณะบรรยากาศเช่นนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อครูผู้สอนปรารถนาและสร้างขึ้นโดยความร่วมมือของนักเรียน

5.5 **ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสพูด** ครูพึงระลึกอยู่เสมอว่า เสียงภาษาฝรั่งเศสสำหรับผู้เริ่มเรียนเป็นเสียงซึ่งแปลกใหม่สำหรับหูและยากที่จะเปล่งออกมา จึงควรให้กำลังใจและกล่าวชมเชย เมื่อนักเรียนอุตส่าห์พากเพียรออกเสียงเหล่านี้ด้วยความยากลำบาก ครูมีหน้าที่ออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนให้เป็นแบบอย่างที่ดี พยายามฝึกและขัดเกลาการออกเสียงของนักเรียน โดยเฉพาะครูต้องไม่ลืมว่า ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสระดับหนึ่งนี้ ผู้ที่ควรจะได้พูดมากที่สุดคือนักเรียน ไม่ใช่ตัวครูเอง

บทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี และสร้างขึ้นเพื่อใช้ได้ทั่วโลก (méthodes universalistes) ได้แก่ Voix et Images de France (VIF–1960) La France en Direct (LFD–1969)

De Vive Voix (DVV–1972) และล่าสุดคือ C'est le Printemps (1976) บทเรียนระดับ 1 เพื่อใช้สอนด้วยระบบโสตทัศนะเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันบ้าง แต่จะมีเนื้อหาอันเดียวกันดังได้กล่าวมาแล้ว ในปัจจุบัน ในหลายประเทศเริ่มนิยมสร้างบทเรียนภาษาฝรั่งเศสขึ้นใช้เฉพาะในประเทศของตน โดยเริ่มต้นด้วยการเปรียบเทียบระบบเสียง ระบบไวยากรณ์ ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาฝรั่งเศสว่า มีความคล้ายคลึง ใกล้เคียงหรือแตกต่างกันอย่างไร แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประกอบการสร้างบทเรียน เพื่อใช้เฉพาะในแต่ละประเทศ ด้วยความเชื่อว่าจะทำให้การเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสระดับ 1 เป็นไปอย่างรวดเร็วและได้ผลเป็นที่พึงพอใจยิ่งขึ้น

Bibliographie

C.I.E.P. Méthodologie de niveau I et travaux pratiques, 111 pages 1976.

C.I.E.P. Evolution des options méthodologiques dans l'enseignement des langues, 109 pages, 1978.

D. Girard Linguistique appliquée et didactique des langues, 166 pages Armand Colin 1972.

J. Guénot Cléfs pour les langues vivantes,189 pages Seghers 1964.

ด้วยอภินันทนาการจาก

ห้างหุ้นส่วนจำกัด จารุภัณฑ์ก่อสร้าง

17/145 ถนนคลองตัน ซอยพัฒนเวศม์ อ. พระโขนง กรุงเทพฯ

LA REVUE DES LIVRES

Titre : **Le Français facile en bandes dessinées**
Auteur : **G. Pichard** (bandes dessinées tirées de **Feu vert**)
Editeur : **Hachette**
Année de parution : 1976
Nombre de pages : 32
Prix (catalogue) : 12.00 FF

Les méthodes audio-visuelles ont consacré l' image. Vous la connaissez surtout sous forme de filmes fixes et de figurines pour le tableau de feutre. Elle a aussi été utilisée sous forme de dessins pour l' apprentissage de l' écrit, depuis longtemps dans les méthodes américaines, plus récemmment dans les méthodes françaises telles que "Initiation à l' expression écrite" (CREDIF), La France en direet (Hachette), "De vive voix" (CREDIF), "Parler et écrire avec la bande dessinée" (Rollet, Hachette) etc.

Actuellement, la bande dessinée n' est pas seulement un point de départ pour l' écrit mais elle est étudiée pour elle-même. Jadis méprisée, considérée comme distraction pour les enfants ou les illettrés, elle a fait son apparition en classe.

Le Français facile en bandes dessinées se compose de 30 histoires d' une page et d' une histoire racontée sur deux pages. Le vocabulaire utilisé est de 350 mots et l' impression est en quatre couleurs. Quelques histoires sont amusantes, mais la plupart sont niaises, sans intérêt et présentent des problèmes de "civilisation'., Enfin, pour un si mince volume broché, le prix est excessif. Pour la même somme, vous povuez vous abonner à **Feu vert**, magazine de 6 pages, paraissant 8 fois par an, contenant diverses rubriques dont une bande dessinée (je vous rappelle que "Le Français facile en bandes dessinées est précisément composé de bandes dessinées tirées de ce magazine). **Feu vert** est destiné aux enfants ou adolescents débutants. Je vous signale encore l' existence de **Quoi de neuf?** pour la deuxième année de français et **Passe-partout** pour la troisième année. Pour chaque journal, il y a une fiche pédagogique pour le professeur, fournissant des exemples et des notes fort utiles.

Avant de terminer, je voudrais vous dire l' importance qu'a prise l' image dans l' enseignement du français langue étrangère aujourd' hui. La revue **Le Français dans le**

monde lui a consacré son numéro 137 de mai-juin 1978 intitulé "Images et enseignement du français". Depuis la mise en cause des méthodes audio-visuelles, les théoriciéns ont suggéré de nouvelles approches pédagogiques et se sont posé des questions sur le rôle de l' image, cette image dont le sens varie selon les caractéristiques psychologiques. sociologiques et nationales des individus.

Je vous demande pardon d' avoir présenté un livre d' une façon aussi négative. J' ai d' autres volumes plus positifs dans mon sac et vous en parlerai la prochaine fois.

Le critique du dimanche

Avec les compliments

de

L'Ecole Ampornpaisarn

2 Thanon Tivanon
Pakred, Nonthaburi

ข่าวจากสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

กิจกรรมเพื่อสมาชิกครั้งที่ 5

สมาคม ฯ ร่วมกับ Alliance Française ได้เชิญนาย Maurice Bruézière มาบรรยายให้ความรู้และอภิปรายซักถาม (causeries) ในหัวข้อเรื่อง Une femme - écrivain : Simone de Beauvoir ในวันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2521 เวลา 15.00 น ณ ศูนย์สารนิเทศ (ชั้นบนของ หอประชุมจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย)

กิจกรรมเพื่อสมาชิกครั้งที่ 6

เนื่องในโอกาสวันคริสต์มาสและเทศกาลขึ้นปีใหม่ สมาคม ฯ จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่สมาชิก นักเรียน นิสิต นักศึกษา โดยจะจัดงาน "Joyeux Noël et Bonne Année" ในวันศุกร์ที่ 22 ธันวาคม 2521 ณ หอประชุมคุรุสภา ภายในบริเวณกระทรวงศึกษาธิการ ในวันงานจะจัดให้มี การแสดงนิทรรศการที่เกี่ยวกับ Noël และ Bonne Année การแสดงบนเวที ประกอบด้วย ภาพยนตร์ การตอบปัญหา การแสดงการเล่น เช่น เพลง ละครสั้น การอภิปรายและการตอบปัญหา นอกจากนั้นจะจัดให้มีการประกวดเขียนบัตรอวยพรเป็นภาษาฝรั่งเศส ทั้งระดับนักเรียน และระดับนักศึกษา รายละเอียดต่าง ๆ สมาคมจะแจ้งให้ท่านสมาชิกได้ทราบอีกครั้ง.

งานประชุมใหญ่สามัญประจำปี และวันสถาปนาสมาคมครบ 1 ปี

ประชุม

ครูแสดง

ลูกศิษย์แสดง

กิจกรรมเพื่อสมาชิกครั้งที่ 4
เนื่องในโอกาสวันชาติฝรั่งเศส

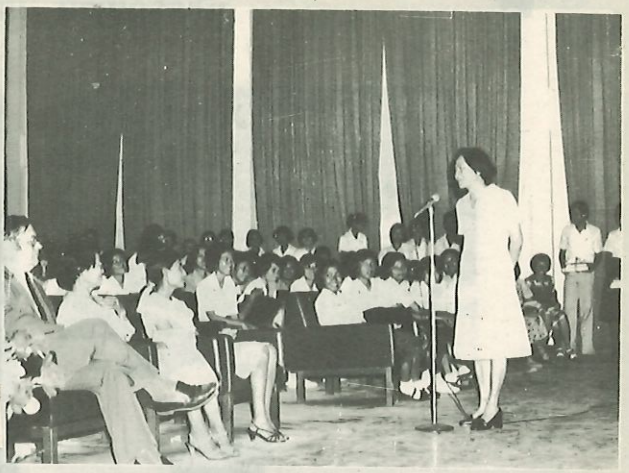

องค์นายกทรงกล่าวคำปราศรัย

พระราชทานรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศ
ตอบปัญหาภาษาฝรั่งเศส

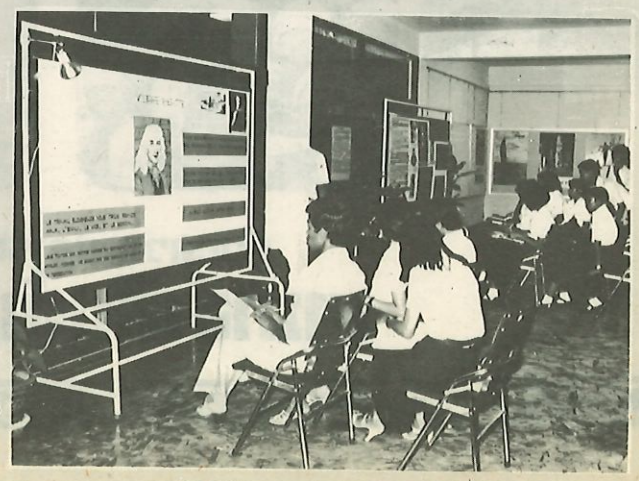

นิทรรศการ Siècle de lumière

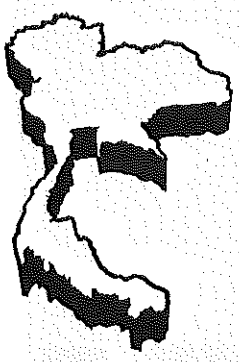

รักเมืองไทย

เมืองไทยเรามี ของดีอยู่มาก
ไม้กลัวลำบาก ไม่ยากไม่จน
ขยันทำกิน ในท้องถิ่นตน
เป็นสุขทุกคน เรารักเมืองไทย

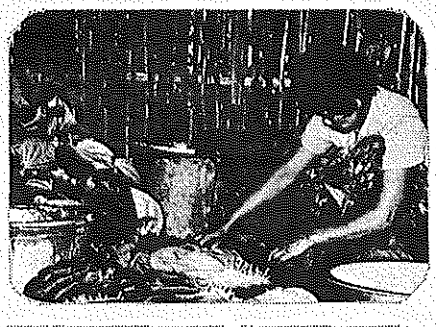

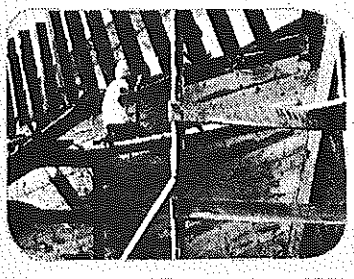

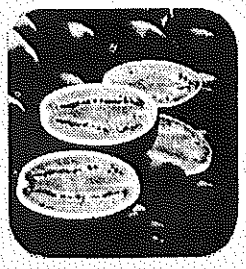

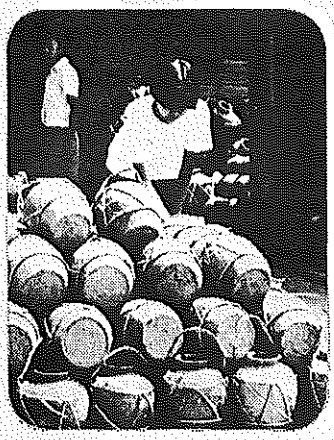

ด้วยความปรารถนาดีจาก

ยามาฮ่าสินค้าคุณภาพ

ยามาฮ่า ยามาฮ่า ยามาฮ่า

Portrait de Victor Segalen par Georges-Daniel de Monfreid

วิคตอร์ เซกาเลน

VICTOR SEGALEN

(1878–1919)

Monsieur Phairot JAYANAMA
Président de l'Alliance Française de Bangkok
vous prie de bien vouloir lui faire l'honneur
d'assister, sous la présidence de
Khun Ying Chintana YOSSUNDARA
Vice Présidente de l'Association Thailandaise
des Professeurs de Français,
à l'inauguration de l'exposition
VICTOR SEGALEN (1878-1919)
à la Maison Française de la Culture
29, Thanon Sathon Tai, Bangkok 12
le mardi 25 juillet 1978 à 19h.

Tél. 286 00 03
286 38 79

COCKTAILS

เนื่องในโอกาสที่สมาคมฝรั่งเศส และ ส.ค.ฝ.ท. ได้ร่วมกันจัดนิทรรศการภาพ **"วิคตอร์ เซกาเลน"** ขึ้นที่สมาคมฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 25 กรกฎาคม ถึง 18 สิงหาคม ศกนี้ โดยถือเป็นกิจกรรมของ ส.ค.ฝ.ท. เพื่อสมาชิกครั้งที่ 4 ผู้เขียนจึงใคร่ขอเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมครั้งนี้เพื่อให้สมาชิกที่อยู่ใกล้และไกลที่ไม่มีโอกาสมาร่วมชมนิทรรศการ ได้รับความรู้และข้อคิดพอสมควร

อันที่จริงแล้ว Victor Segalen เป็นชาวฝรั่งเศสอีกผู้หนึ่งที่มีชีวิตและผลงานที่น่าสนใจมาก เขาเป็นทั้งแพทย์ นักเดินทาง ผู้เชี่ยวชาญเรื่องจีน (sinologue) เป็นนักโบราณคดี (archéologue) นักมานุษยวิทยา (anthropologue) และที่สำคัญก็คือเป็นกวี (poète) และนักเขียนนวนิยาย (romancier) นับว่าเป็นผู้มีความสามารถหลายด้าน (รวมทั้งด้านดนตรี และศิลปะด้วย) แต่ก็ไม่มีใครรู้จักผลงานของเขานัก ตราบจนกระทั่ง Henri Boulier ได้ทำ thèse de doctorat เรื่อง **VICTOR SEGALEN** ขึ้นมา (พิมพ์โดย Mercure de France) เมื่อปี 1961 งานวิจัยเล่มนี้ทำให้ชาวฝรั่งเศสสนใจและกระตือรือล้นที่จะศึกษางานของวิคตอร์ เซกาเลน มากขึ้น และได้มีการวินิจฉัยคุณค่าผลงานของอัจฉริยะผู้นี้กันอย่างกว้างขวางถึงขนาดที่รัฐบาลฝรั่งเศส (Direction Générale des Relations Culturelles, Scientifiques et Techniques แห่ง Ministère Des Affaires Etrangères) ได้เห็นความสำคัญ และได้จัดงานฉลองวันครบรอบ 100 ปีของวิคตอร์ เซกาเลน (Exposition Photographique Documentaire) ที่ Paris เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 1978 นี้ และหลังจากนั้น ก็ได้สนับสนุนให้มีการจัดนิทรรศการภาพเกี่ยวกับชีวิตและผลงานของ วิคตอร์ เซกาเลน ไปตามประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในแถบเอเชียและแปซิฟิก

วิคตอร์ เซกาเลน เกิดเมื่อวันที่ 14 มกราคม ค.ศ. 1878 ที่เมือง Brest ในแคว้น Bretagne บิดาเป็นข้าราชการของกองทัพเรือฝรั่งเศส มารดาเป็นนักดนตรี เซกาเลนได้รับการศึกษาจากสำนักเจซูอิสต์ ทางครอบครัวต้องการให้เขาเป็นแพทย์ แต่ใจของเขาชอบทางดนตรีและ

อักษรศาสตร์มาก ขณะที่เรียนแพทย์เขาได้ทำวิทยานิพนธ์ที่สอดคล้องกับความสนใจส่วนตัวและการเรียนแพทย์ของเขามากคือ เรื่อง Les Cliniciens-ès-lettres ซึ่งเป็นการศึกษาถึงคุณค่าทางการแพทย์ในนวนิยายแบบ Naturalisme 3 เล่ม ได้แก่ นวนิยายเรื่อง **L'Assommoir** ของ Zola เรื่อง **A Rebours** ของ Huysmann และเรื่อง **Journal** ของ Les Goncourt เมื่อจบการศึกษาเขาได้เป็นแพทย์ทหารเรือ ทำงานประจำเรือที่เดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ในยามว่างขณะอยู่ในเรือเขาจะเขียนบันทึกการเดินทางและกวีนิพนธ์ไปด้วย

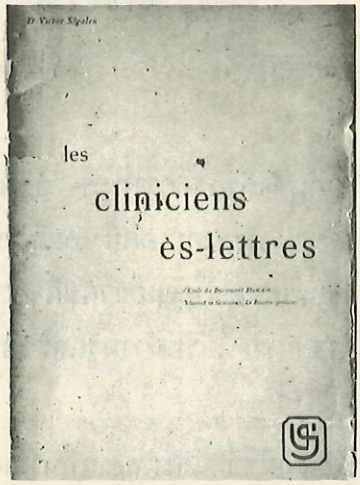

Dessin aquarellé de Victor Segalen pour une page du "Journal de Voyage"▲

▲ La page de couverture de la thèse de doctorat de Victor Segalen; "Les cliniciens ès-lettres" est une étude de la valeur médicale de certains romans naturalistes

ในปี 1903 เรือสลูปชื่อ La Durance ที่วิคตอร์ เซกาเลนประจำอยู่ได้เดินทางมาแวะที่เกาะตาฮิติ (หมู่เกาะ Polynésie) เป็นเวลาที่ Paul Gauguin จิตรกรชาวฝรั่งเศส (ซึ่งจะมีชื่อเสียงต่อมา) เพิ่งเสียชีวิตที่เกาะนี้ก่อนหน้าที่เซกาเลนมาถึงได้ 3 เดือน เซกาเลนได้ไปเยี่ยมบ้านชื่อ "La Maison de Jouir" ของโกแก็งและได้ซื้อภาพสเก็ตซ์ ภาพแกะสลักไม้ และภาพจิตรกรรมที่มีคนขายเลหลังราคาถูก ๆ ไว้หลายชิ้น นอกจากนี้เซกาเลนยังสนใจติดตามอ่านต้นฉบับเอกสารที่โกแก็งเขียนถึงอารยธรรมขนบประเพณีที่เก่าแก่ของชาวเมารี ชาวพื้นเมืองที่อยู่ในเกาะนี้เป็นอย่างมาก ระหว่างที่วิคตอร์ เซกาเลนพักอยู่ที่เกาะนี้เป็นเวลาปีเศษเขาได้คลุกคลีสนิทสนมกับชาวเกาะ รักษาโรคต่าง ๆ ให้ และทำการศึกษาถึงความเชื่อเก่าแก่ของชนเผ่าโปลิ-เนเซียนอย่างละเอียดลึกซึ้ง และเตรียมเขียนหนังสือเรื่อง **Les Immémoriaux** อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาทางชาติพันธุ์ (étude ethnologique) ของชนเผ่าเมารี และบรรยายเชิงวิเคราะห์ถึงอารยธรรมของชาวหมู่เกาะโปลิเนเซียนที่ยิ่งใหญ่น่าสนใจในอดีต แต่กำลังตกต่ำอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากถูกคุกคามโดยอารยธรรมตะวันตกซึ่งหมอสอนศาสนา (คริสต์) ได้นำเข้ามาจนทำให้ชาวเกาะเหล่านี้ละทิ้งประเพณีและความเชื่อเก่าแก่ดั้งเดิมจนหมดสิ้น หนังสือเล่มนี้เขียนเสร็จเมื่อเซกาเลนกลับไปถึง Brest โดยใช้นามปากกาว่า "Mase-Anély" (Société de Mercure de France, 1970)

ค.ศ. 1904 วิคตอร์ เซกาเลน ออกจากเกาะตาฮิติ ลงเรือสลูป "La Durance" เพื่อจะเดินทางกลับประเทศฝรั่งเศส ระหว่างทางเรือได้แวะจอดที่เมืองที่ Colombo เมืองหลวงของ (ศรี) ลังกาเป็นเวลา 6 สัปดาห์เพื่อแก้ซ่อมเครื่องยนต์ ในระยะนี้เซกาเลนได้ถือโอกาสเรียนภาษาสันสกฤต และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธ ได้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธเจ้าจนเกิดแรงบันดาลแต่งบทละคร เรื่อง **Siddhartha** (เพิ่งมีการตีพิมพ์บทละครเรื่องนี้ เมื่อปี 1974 นี่เอง)

เมื่อเรือ "La Durance" ออกจากลังกาก็ได้แวะที่เมือง Djibouti (ดินแดนของฝรั่งเศสตั้งอยู่ที่แอฟริกาด้านตะวันออก ริมทะเลแดง ตรงข้ามกับประเทศซาอุดิอาระเบีย) เซกาเลนได้พยายามไปในที่ต่าง ๆ ของเมืองนี้ตามที่ Rimbaud กวีฝรั่งเศสสมัยศตวรรษที่ 19 ได้บรรยายไว้ ต่อจากนั้นเรือก็ออกจาก Djibouti แวะที่เมือง Toulon และไปถึงเมือง Brest ในที่สุด

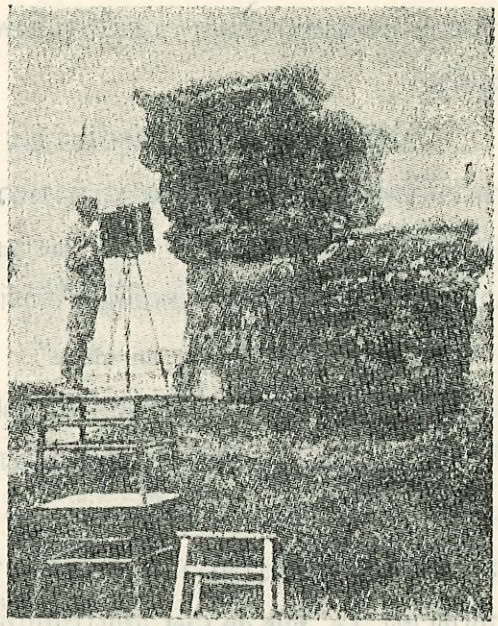

ระหว่างปี (1905–1908) วิคตอร์ เซกาเลน ทำงานประจำโรงพยาบาลทหารเรือที่ Brest ได้สมรสกับ Yvonne Hébert บุตรสาวของแพทย์ใหญ่ของเมืองนี้ เซกาเลนเขียนหนังสือเรื่อง "Le Maître du Jouir" เพื่อเป็นเกียรติแก่ศิลปินโกแก็ง เขียนอุปรากร เรื่อง Orphée–Roi

Victor Segalen photographiant un pilier de Chen ▶

▼ *Victor Segalen dans son bureau, à Pékin*

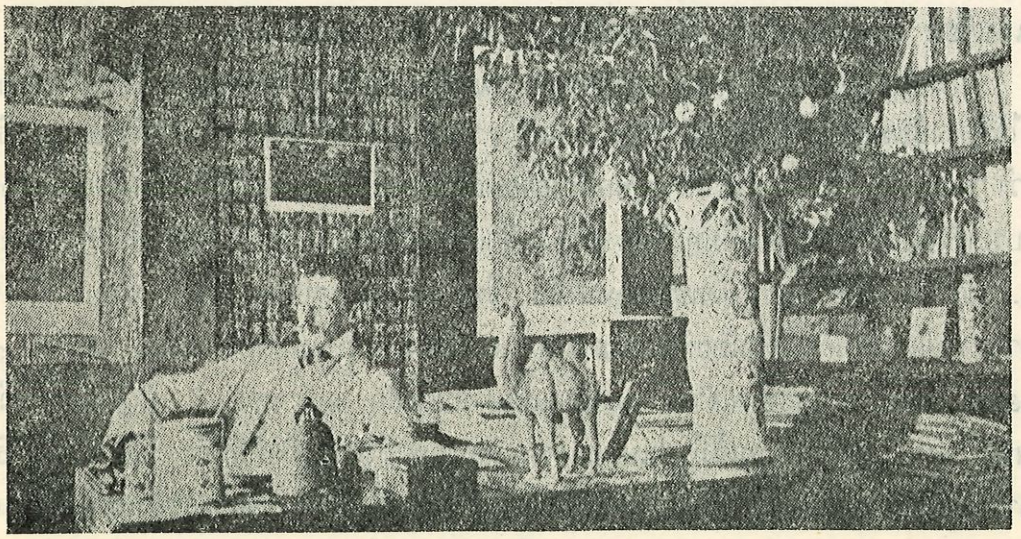

ร่วมกับ Debussy ต่อมากองทัพเรือเสนอให้เขาเดินทางไปจีนในฐานะ "élève-interprète" de la Marine เขาจึงเริ่มต้นเรียนภาษาจีนอย่างจริงจังที่ Ecole des Langues Orientales และอ่านหนังสือทุกเล่มที่เกี่ยวกับประเทศจีน และเตรียมตัวเดินทางไปยังดินแดนแห่งอารยธรรมเก่าแก่และสูงส่งที่เขาใฝ่ฝันและชอบเป็นชีวิตจิตใจที่เซกาเลนเปรียบไว้ว่าเป็น "Le Milieu qui est Moi"

วิคตอร์ เซกาเลนเดินทางไปถึงประเทศจีนครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1909 เขาเขียนจดหมายถึงภรรยาซึ่งยังอยู่ที่ Brest (และจะเดินทางไปสมทบกับเขาที่ประเทศจีนอีก 10 เดือนต่อมา) เล่าถึงการได้พบกับ Paul Claudel นักเขียนใหญ่ซึ่งในขณะนั้นทำหน้าที่เป็นกงสุลฝรั่งเศสประจำกรุงปักกิ่ง และได้บรรยายถึงการเดินทางเพื่อทำความรู้จักประเทศจีนโดยเริ่มตั้งแต่จีนแถบตะวันออกไปจดแถบตะวันตก และไปจนถึงพรมแดนที่ติดกับธิเบต แล้วลงเรือล่องแม่น้ำแยงซีลงมาด้วย

วิคตอร์ เซกาเลนชอบจีนยุคโบราณมาก และสนใจเป็นพิเศษถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระจักรพรรดิจีนผู้เปรียบเสมือนสื่อกลางระหว่างสวรรค์ (Le Ciel) กับโลก (La Terre) มาก ยิ่งกรุงปักกิ่งเป็น "นครต้องห้าม" (La Cité interdite) เซกาเลนก็ยิ่งกระหายใคร่จะรู้ความเป็นไปภายในเมืองนี้มากยิ่งขึ้น โชคดีที่เขาได้รู้จัก Maurice Roy ชาวฝรั่งเศสที่พูดภาษาจีนคล่องแคล่ว "comme feu Chinois lui-même" และสามารถเข้านอกออกในในกรุงปักกิ่งได้บ่อย ๆ และเคยได้เข้าเฝ้าพระจักรพรรดิกวงสูด้วย (ขณะที่เซกาเลนไปถึงพระจักรพรรดิกวงสูสิ้นพระชนม์แล้ว) Maurice Roy ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับพระจักรพรรดิที่มีพระชนมายุ 5 พรรษา พระนางฮองไทเฮา ขันที ขนบประเพณีในพระราชวัง ฯลฯ ให้เซกาเลนฟังอย่างละเอียด ทำให้เขาประทับใจมาก ถึงกับรวบรวมเรื่องที่ได้ฟังมาผสมกับการค้นคว้าและจินตนาการส่วนตัวมาเขียนนวนิยายเรื่อง **Le Fils du Ciel** แต่ยังไม่ทันที่จะเขียนเรื่องนี้จบ เซกาเลนก็เกิดได้แรงบันดาลใจหันมาเขียน "บทร้อยแก้วเชิงกวีนิพนธ์ที่สั้นและยาก" เรื่อง **Stèles** ขึ้น

คำว่า stèle (une stèle) แปลตรงตัว หมายถึงแผ่นหินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่จารึกข้อความตั้งไว้ที่ฮวงซุ้ยของชาวจีนที่ล่วงลับไปแล้ว แต่สำหรับเซกาเลนคำนี้มีความหมายพิเศษ เขาอธิบายไว้ว่า "Stèle คือ บทประพันธ์สั้น ๆ ที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าแห่งความคิด ในด้านเนื้อหาของคำประพันธ์นั้นข้าพเจ้าพยายามทุกวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดว่าได้ลอกเลียนความคิดของจีน.....ข้าพเจ้าไม่ได้ยืมความคิดหรือตัวหนังสือ ยืมมาแต่เฉพาะรูปแบบเท่านั้น ข้าพเจ้าจงใจที่จะแสวงหารูปแบบที่มีคนรู้จักน้อยที่มีความแปลกและสูงส่ง รูปแบบของ **Stèles** จะเป็น genre ltttéraire ที่ใหม่ และข้าพเจ้าอยากจะเขียนเป็นตัวอย่างสัก 2-3 บท....." มีผู้วิจารณ์ไว้ว่ากวีนิพนธ์ **Stèles** ของเซกาเลนนี้มีรูปแบบและการแสดงออกถึงความคิดที่ลึกซึ้ง มีลีลาที่เป็นพิธีการมีการบรรยาย การพรรณนาและมีความเปรียบอุปมาอุปไมยที่แสดงถึงอัจฉริยะของเซกาเลน ตลอด

จนแสดงถึง อิทธิพล และแรงบันดาล ใจที่สะสมกันมาที่เซกาเลน ได้รับจาก Baudelaire, Verlaine, Rimbaud, Claudel, Nietzsche และจากตำนานของชาวโปลิเนเซียนด้วย*

เมื่อเขียน **Stèles** จบ เซกาเลนก็ตั้งใจพิมพ์บทกวีนิพนธ์เล่มนี้ให้มีรูปแบบเหมือน stèle ของจีนจริง ๆ ทั้งขนาด การทำโค้งที่ริม ชื่อกวีนิพนธ์ทุกบทก็ทำเป็นตัวอักษรจีน จำนวนที่พิมพ์ก็จำกัดแค่ 81 เล่มเท่านั้น (81 เล่มหมายถึงจำนวนแผ่นหิน 9 × 9 แผ่นที่ปูไว้ตรงระเบียงชั้น 3 ของ le Temple du Ciel–วิหารสวรรค์–ในกรุงปักกิ่ง) เซกาเลนจะมอบหนังสือ **Stèles** ที่พิมพ์ครั้งนี้ให้เฉพาะเพื่อน ๆ ที่สนิทเท่านั้น เช่น Claudel, Debussy, Saint–Pol–Roux, Remy de Gourmont, และ G–D de Monfreid เป็นต้น

หลังจากนั้น วิคตอร์ เซกาเลนได้เขียนบทกวีนิพนธ์บรรยายรูปจิตรกรรมจีนที่วาดบนผ้าไหม เรื่อง **Peintures** ซึ่งมีคุณค่าทั้งทางด้านวรรณศิลป์และทัศนศิลป์ และเขียนกวีนิพนธ์ เรื่อง **Odes** ด้วย อย่างไรก็ตามเขาก็ไม่ลืมที่จะเขียน **Le Fils du Ciel** จนจบเช่นกัน

ในปี ค.ศ. 1911 วิคตอร์ เซกาเลนได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์สอนนักเรียนแพทย์ที่ Impérial Medical College ที่เมืองเทียนสิน และได้รักษาบุตรชายของประธานาธิบดียวนซีไขด้วย นอกจากนี้เขายังเตรียมตัวทำการขุดค้นด้านโบราณคดีในภาคตะวันตกของจีนร่วมกับเพื่อน ชื่อ Gilbert de Voisins และนายทหารเรือประจำกรุงปักกิ่งชื่อ Jean Lartigue ด้วย ในการนี้เขาได้กลับไปประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลา 2–3 สัปดาห์ ในปี ค.ศ. 1913 เพื่อขอความช่วยเหลือด้านการเงินจากกระทรวงศิลปากร และได้รับการสนับสนุนดังที่คาดหวัง ระหว่างนี้เขาเตรียมการหาสำนักพิมพ์เพื่อจะพิมพ์ **Stèles** (ครั้งที่ 2) เป็นชุดร่วมกับงานประพันธ์เรื่องอื่น ๆ ที่กำลังจะเสร็จตามมา คือ **Connaissance de l'Est** และ **Aladin** ด้วย

Manuscrit du "Fils du Ciel"

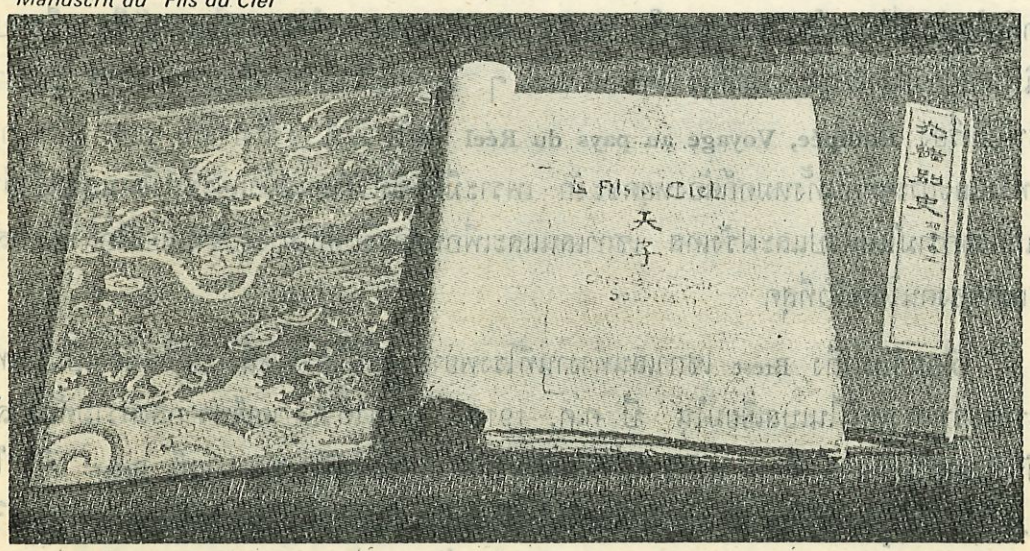

* Jean Rousselot "Victor Segalen" **Nouvelles de France** No. 31 (1er Mai 1978) P. 26

เมื่อกลับมาถึงปักกิ่ง เซกาเลนก็เตรียมการเพื่อพิมพ์งานประพันธ์ชุดนี้โดยมีภรรยาช่วยควบคุมให้ระหว่างที่เขาต้องออกไปทำงานขุดค้นทางโบราณคดี ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1914

แผนการขุดค้นทางโบราณคดีของเซกาเลนกับเพื่อน ก็คือการขุดค้นบนพื้นที่แถบจังหวัดมณฑล เชนสี เสฉวน และบริเวณเหนือแม่น้ำแยงซีในตอนต้นเดือนมีนาคม คณะขุดค้นได้สำรวจพบดินแดนที่อุดมด้วยหลุมฝังพระศพของราชวงศ์ฮั่น Voisins และ Lartigue ขุดตรงฝั่งซ้ายของแม่น้ำ Wei ส่วน เซกาเลน ขุดตรงฝั่งขวาคนเดียว เซกาเลน โชคดีมากที่ได้พบ **"ภาพประติมากรรมหินที่ไม่เคยมีใครกล่าวถึงมาก่อน"** เป็นงานศิลปะสำหรับพิธีศพ (แต่ไม่ใช่แบบสิงโตมีปีกที่มีดาษดื่น) มีลักษณะที่เก่าโบราณมาก เป็นม้าเปลือยที่กำลังเหยียบอนารยชน ชื่อ Hiong–nou อยู่ ประมาณอายุของภาพประติมากรรมหินนี้ได้ราว ๆ ปี 117 ก่อนคริสตศักราช เป็นครั้งแรกที่ได้มีการค้นพบโบราณวัตถุที่เก่าแก่ก่อนคริสตศักราช ยิ่งไปกว่านั้นเซกาเลนยังพบว่าม้าที่เขาพบนี้งามมากด้วย

เซกาเลนชื่นชมม้า **"ของเขา"** มาก เขาถ่ายรูปมันทุกมุม ทำภาพเสก็ตช์และเขียนคำบรรยายไว้อย่างละเอียดในบันทึกการขุดค้น วันที่เขาพบม้าตัวนี้เป็นวันที่เซกาเลนถือเป็นวันที่เปี่ยมไปด้วยสุนทรียะ และความสมดุลอันเป็นจุดสูงสุดที่เปรียบเสมือนสัญญลักษณ์แห่งการดำรงอยู่ของเขา และแม้ว่าจะขุดพบโบราณวัตถุได้อีกมากมายต่อมา แต่ก็ไม่มีอะไรประทับใจเกินภาพประติมากรรมชิ้นนี้เลย

มีการขุดค้นต่อเนื่องไปจนถึงต้นเดือนกรกฎาคม เซกาเลนปล่อยให้ Jean Lartigue เป็นผู้ขุดค้นในย่านที่ไม่แน่ใจนักว่าจะพบโบราณวัตถุ ส่วนตัวเขาเองจะใช้เวลาเขียนหนังสือ เขียนบทกวีนิพนธ์เกี่ยวกับประสบการณ์ที่เขาได้ผ่านมาจริง ๆ ในตอนนี้เองที่เขาเขียนบทแรก ๆ ของงานประพันธ์เรื่อง **Equipée, Voyage au pays du Réel** แต่ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1914 การเดินทางและการขุดค้นทั้งหมดก็ต้องหยุดชะงัก เพราะมีคนขี่ม้าข้ามแม่น้ำแยงซีนำโทรเลขแจ้งข่าวการเกิดสงครามในยุโรปและฝรั่งเศส เซกาเลนและเพื่อนต้องรีบเดินทางไปฮานอยเพื่อลงเรือกลับประเทศของตนโดยเร็วที่สุด

เมื่อกลับมาถึง Brest เซกาเลนทำงานที่โรงพยาบาลที่นี่ได้พักหนึ่งแล้วก็สมัครเป็นแพทย์ทหารประจำแนวหน้าในเบลเยี่ยมใน ปี ค.ศ. 1915 จนได้รับบาดเจ็บจากสงครามต้องกลับมาพักรักษาตัวอยู่ 2–3 เดือน หลังจากนั้นก็กลับมาทำงานประจำที่โรงพยาบาลที่ Brest อีก ในปี ค.ศ. 1917 มีผู้เสนอให้เขาเดินทางไปจีนเพื่อไปรับสมัครรวบรวมคนจีนมาฝรั่งเศส เซกาเลน รีบตกลงรับข้อเสนอเพราะต้องการกลับไปประเทศจีนอีกครั้ง เมื่อไปถึงเขาได้มีโอกาสไปเยี่ยมและ

ศึกษาหลุมพระศพของราชวงศ์เล้ง (Leang : ศตวรรษที่ 6 หลังคริสตศักราช) ในบริเวณรอบ ๆ เมือง นานกิง อยู่ที่นั่นได้ 2–3 เดือน ก็ต้องรวบรวมคนงานชาวจีนไปลงเรือที่ฮานอยเพื่อจะมาฝรั่งเศส ระหว่างที่เดินทางจากจีนตอนใต้จะไปอินโดจีน เซกาเลนเกิดแพ้อากาศและเป็นโรคบิดอย่างแรง จนร่างกายผ่ายผอม แต่ก็สามารถกลับมาถึงประเทศฝรั่งเศสในต้น ปี ค.ศ. 1918 ได้

เซกาเลนได้เข้าทำงานที่โรงพยาบาลทหารเรือที่ Brest อีก ในเดือนกรกฎาคม และ สิงหาคม เซกาเลนดูจะมีสุขภาพดีขึ้น แต่ในตอนต้นเดือนกันยายนเกิดมีโรคไข้หวัดใหญ่ระบาดใน เมืองนี้อย่างหนักทำให้ เซกาเลนต้องทุ่มเทเวลาและกำลังเพื่อรักษาโรคนี้ จนกระทั่งสุขภาพของ เขาทรุดโทรมมากถึงกับต้องลาไปพักผ่อนที่บ้านเพื่อนที่เมือง Alger และต่อมาแพทย์อื่น ๆ ก็แนะ นำให้ไปพักผ่อนอีกที่ตำบล Le Huelgoat (ใจกลางแคว้นเบรอตาญ) การพักผ่อนที่ Le Huelgoat ทำให้สุขภาพดีขึ้น เซกาเลนมีแรงไปเดินเล่นในป่าใกล้เคียงได้ทุกวัน แต่ในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ.1919 ขณะที่เขาเดินเล่นในป่าเกิดหกล้มมีบาดแผลที่ข้อเท้าเลือดออกไม่หยุด วิคตอร์ เซกาเลน พยายามจะใช้ผ้าเช็ดหน้าห้ามเลือดตามวิธีแพทย์ แต่สุขภาพของเขาอ่อนแอมากจึงห้ามเลือดไม่ หยุด เป็นลมหมดสติไปและสิ้นชีวิต ณ ที่นั้น

จากการศึกษาชีวิตและงานของ Victor Segalen เราจะเห็นได้ว่า แม้ว่าเขาจะมีชีวิตที่สั้น เพียง 41 ปีเท่านั้น แต่ก็ได้มีกิจกรรมและผลงานที่น่าประทับใจ นับได้ว่า วิคตอร์ เซกาเลน เป็น ชาวตะวันตกผู้หนึ่งที่สนใจเรื่องอารยธรรมตะวันออกอย่างจริงจังลึกซึ้ง และในขณะเดียวกันก็ได้ พยายามค้นหาแก่นสาระสำคัญในตัวของเขาไปด้วย เซกาเลนเคยกล่าวไว้ว่า "On fit, comme toujours, un voyage au loin de ce qui n'était qu'un voyage au fond de soi" (การ เดินทางอันไกลแสนไกลแท้จริงแล้วมิใช่อื่นใดเลยนอกจากการแสวงหาธาตุแท้ของตนเอง) เราคง จะเห็นด้วยว่าการที่วิคตอร์ เซกาเลน มีอาชีพเป็นแพทย์ไม่ได้ขัดต่อพรสวรรค์ของเขา ในด้านการ เป็นนักประพันธ์ นักเดินทาง นักค้นคว้า นักมานุษยวิทยาเลยแม้แต่น้อย งานประพันธ์ทั้งร้อย กรองและร้อยแก้วของ เซกาเลน ทำให้เราได้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ในชีวิตส่วน ตัวของเขาตลอดจนความยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติจนมีผู้กล่าวว่า วิคตอร์ เซกาเลน เป็นอีกผู้หนึ่งที่ มีความสำคัญต่อประวัติวรรณคดีฝรั่งเศสไม่น้อยกว่านักประพันธ์ใหญ่ ๆ เช่น Paul Claudel และ Saint - John - Perse

หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับวิคตอร์ เซกาเลนแล้ว ผู้อ่านลองช่วยกันคิดบ้างดีไหมว่า ทำอย่างไรเราจึงจะสร้างคนไทยโดยเฉพาะเยาวชน นักเรียน นิสิตนักศึกษาไทยให้มีความสนใจและ ความสามารถรอบรู้หลายด้าน ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ อักษรศาสตร์ ศิลปะ

ดนตรี มานุษยวิทยาตลอดจนสามารถทำกิจกรรมสร้างผลงานที่มีคุณภาพออกมาได้มากเช่น วิคตอร์ เซกาเลน บ้าง ?

เรียบเรียงจาก articles เรื่อง "Victor Segalen" โดย Jean Rousselot และ Annie Joly-Segalen สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษางานของ Victor Segalen ต่อไป ขอแนะนำ Bibliographie ดังนี้

STELES,PEINTURES,EQUIPÉE *Plon*
STELES *Gallimard, Collection "Poésie"*
ODES, THIBET *Mercure de France*

LES IMMEMORIAUX *Plon, Collection "Terre Humaine"*
RENÉ LEYS *Gallimard*
LE FILS DU CIEL *Flammarion*

SIDDHARTHA *Rougerie*
ORPHÉE-ROI *Editions du Rocher, épuisé*
LE COMBAT POUR LE SOL *Éditions de l'Université d'Ottawa*

GAUGUIN DANS SON DERNIER DÉCOR
ET AUTRES TEXTES DE TAHITI *Fata Morgana*
BRIQUES ET TUILES *Fata Morgana*
IMAGINAIRES *Rougerie*

CHINE, LA GRANDE STATUAIRE *Flammarion*

LETTRES DE CHINE *Plon*
CORRESPONDANCE AVEC SAINT-POL-ROUX *Rougerie*
CORRESPONDANCE AVEC CLAUDE DEBUSSY *Éditions du Rocher, épuisé*
LES ORIGINES DE LA STATUAIRE DE CHINE *Éditions de la différence*
Collection Le Milieu

สดชื่น ชัยประสาธน์

วันคืนหมุนเวียนเปลี่ยนไป ..... สิ่งต่างๆก็จะแปรเปลี่ยน
ตามกาลเวลา แต่วันคืนที่ผ่านไปจะเพิ่มค่า เมื่อเวลานั้น
ท่านมีบัตรกำนัลฯไว้ในครอบครอง ..... เพราะ .....

บัตรกำนัลมีดอกเบี้ย ของ
ธนาคารศรีนคร

..เพิ่มค่าตามเวลาที่เพิ่มขึ้น..

บัตรกำนัลมีดอกเบี้ยมีแห่งเดียวที่

ธนาคารศรีนคร

สำหรับท่านเรามีเวลาเสมอ

สัญญลักษณ์ที่ท่านมั่นใจได้

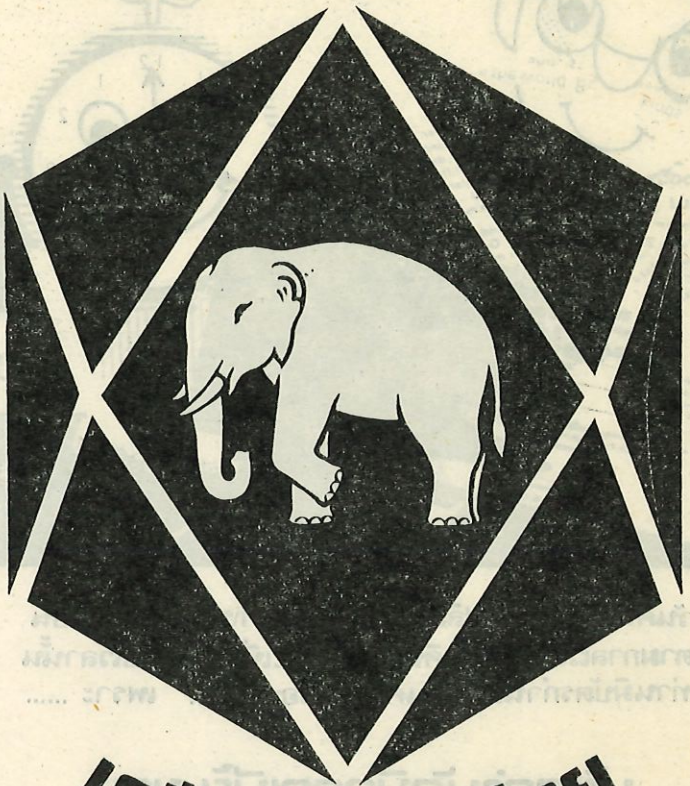

เครือซิเมนต์ไทย

นี่คือสัญญลักษณ์ของเครือซิเมนต์ไทย กลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมของคนไทยผู้ผลิตวัสดุก่อสร้างคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล อันเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจในวงการก่อสร้างทั้งในประเทศและต่างประเทศตลอดมากว่า ๖๐ ปี คือ

บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มปซ)
บริษัท กระเบื้องกระดาษไทย จำกัด (มกด)
บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด (มผว)
บริษัท เหล็กสยาม จำกัด (มสส)
บริษัท ต้าวัตถุก่อสร้าง จำกัด (มตส)

ภายใต้สัญญลักษณ์นี้ ทุกบริษัทในเครือซิเมนต์ไทยและผู้แทนจำหน่ายทั่วราชอาณาจักรจะร่วมงานกันด้วยเป้าหมายอันแน่วแน่มั่นคง คือการสร้างสรรค์เพื่อนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศไทยของเรา

เรารุดหน้า เพื่อพัฒนาชาติไทย

En bateau sur les klongs
ou
Comment quatre demoiselles thaïes découvrent leur propre pays à la suite d'un guide français

"Tiens ! on va faire les Klongs avec des français, c'est organisé par M. Véran, un spécialiste de la question, m'a dit un jour ma collègue Pravani". Ça devrait être bien, pensais-je, je vais essayer d' obtenir plus de renseignements". C' est quand même drôle de découvrir son propre pays grâce à des étrangers.

En réalité l' excursion avait été organisée par M. Melet, l' énergique Directeur de l' Alliance Française, et elle devait avoir lieu le 7 mai. Le jour dit, à 7h 45, environ quatre-vingts français se sont retrouvés devant la Maison Française de la rue Sathorn. Perdues dans ce grand groupe, nous les 4 filles thaïes, cheveux noirs et petits nez, nous nous demandions ce qu' on allait penser de nous. Nous, c' est à dire Melles Sodchuen de Silpakorn et Pravani, Supatra, Achara de Kasetsart. M. Véran, d' ailleurs était tout étonné de nous voir nous promener avec eux.

Tout le monde est monté dans un grand bus climatisé et en route. Une demi-heure après, nous étions à Nong Khaem, au terminus de la ligne n° 7 — Là,

nous avons visité la spectaculaire plantation d' orchidées de M. Paulkris et nous avons appris que 95 % des fleurs qui s'y épanouissent sont exportées vers l' Allemagne, l' Australie et les Etats-Unis.

Enfin la véritable excursion a débuté. Nous avons réussi à nous asseoir à croupeton dans les pirogues "hang yao" sans les faire chavirer et, les moteurs lancés, elles ont commencé à fendre l' eau tranquille des klongs. Les rives et leurs cortèges de maisons sur pilotis pressées les unes contre les autres ont défilé devant mes yeux. Au passage, on participait, l' espace d' un instant, à la vie des habitants. Les uns prenaient leur bain matinal, se savonnant puis immergeant leur corps pour le rincer. D' autres, assis dans des échoppes ouvertes sur le klong, travaillaient. On distinguait des menuisiers rabotant de longues planchés, des commerçants derrières des bocaux reluisants et bien rangés. Des hommes, installés entre une montagne de noix de coco et un morceau d' épluchures, parvenaient en quelques coups de machette à donner une forme de lanterne à ces fruits. Tout le monde semblait détendu et souriait à notre flottille.

En bonne touriste je m' affairais à prendre de photos et parfois je parvenais à répondre aux questions trop savantes de ma voisine qui me demandait combien de tonnes de riz la Thaïlande avait exporté l' année dernière, si l' augmentation du prix du pétrole avait eu des répercussions importantes sur la balance du commerce extérieur, pourquoi l' arbre là-bas avait des feuilles jaunes et cent autres précisions,

Après avoir dépassés Kratum Baen, nous sommes arrivés à l'écluse de Tha Angton où se trouve un restaurant de cuisine thaïe très renommé et très sympathique.

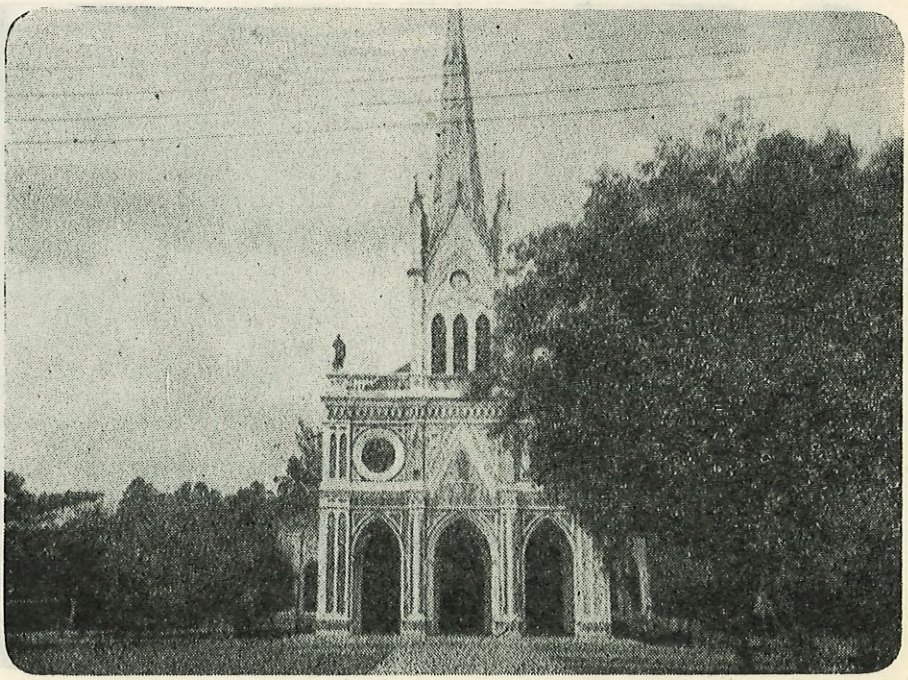

Là, il a fallu abandonner nos pirogues et réjoindre à pied un autre quai, sur un autre Klong, la Menam Tha Chine, où nous avons embarqué sur de nouvelles pirogues hang yao.

Toutes ces tribulations nous ont fait perdre un peu de temps si bien que vers 13 heures, lorsque nous sommes arrivés à Damnoen Saduak nous n' y avons trouvé que le calme plat, le marché flottant se terminant vers midi — Que nous restait-il à faire ? Faute de pouvoir admirer les victuailles sur des barques nous avons mis le cap sur Ban Paklong et plus précisément sur le buffet thaï qui devait nous y être offert. Vous vous doutez bien qu' à 14 heures, nous, les quatre demoiselles thaïes, étions affamés. D' ailleurs, personne n' a chômé : ventre affamé n' a pas de nationalité. Le Khaopat, le Tom Yam, le Salade et les autres plats ont été rapidement engloutis.

Après un petit repos, nous sommes repartis à pied sur un très long ponton de bois jusqu' à Mae Nam Mae Klong où nous avons aperçu de loin une église catholique de style gothique. Cette localité étant le terme de l' excursion en groupe, nous nous sommes séparés et avec mes amies, fatiguée de trop de transport fluviaux, j' ai été bien heureuse de monter dans un bus très banal qui nous a ramené à Thon Buri,

Si une telle excursion vous tente, ne vous fiez pas à mes indications trop sommaires : il m' est arrivé de sommeiller de temps à autres et comme tout le monde j' ai bêtement suivi le guide, sans toujours bien comprendre par où nous passions. Non, ne vous lancez pas à la découverte des klongs avec la revue de l' ATPF sous le bras. Procurez—vous plutôt les deux très belles cartes que M. Véran a dessinées et fait publier et alors n' hésitez plus à fuyez les tourments de Bangkok, retrouvez la Thaïlande, "Le Jardin du Siam".

A.C.

รู้อะไรไม่สู้รู้วิชา

เชลล์ส่งเสริมการศึกษาของไทย

การมีพลเมืองฉลาดช่วยให้ชาติเจริญ เชลล์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยตระหนักในความสำคัญข้อนี้ เชลล์จึงจัดงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับบำรุงการศึกษาของไทยเป็นประจำเสมอมา โดยให้ทุนการศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยบ้างละหลาย ๆ ทุน แก่นิสิตนักศึกษาที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ ส่งผู้ทรงคุณวุฒิไปบรรยายเฉพาะวิชาตามมหาวิทยาลัย สถานศึกษา และสถาบันต่าง ๆ ให้ยืมภาพยนตร์สารคดี หนังสือ อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ แก่โรงเรียนทั่วไป เพื่อประกอบการสอน จัดรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เช่น รายการ "มหาวิทยาลัยทางอากาศ" และ "การตอบปัญหาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์"

นี่เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายของเชลล์ที่มุ่งทำประโยชน์ให้แก่สังคมไทย และการศึกษาของไทย

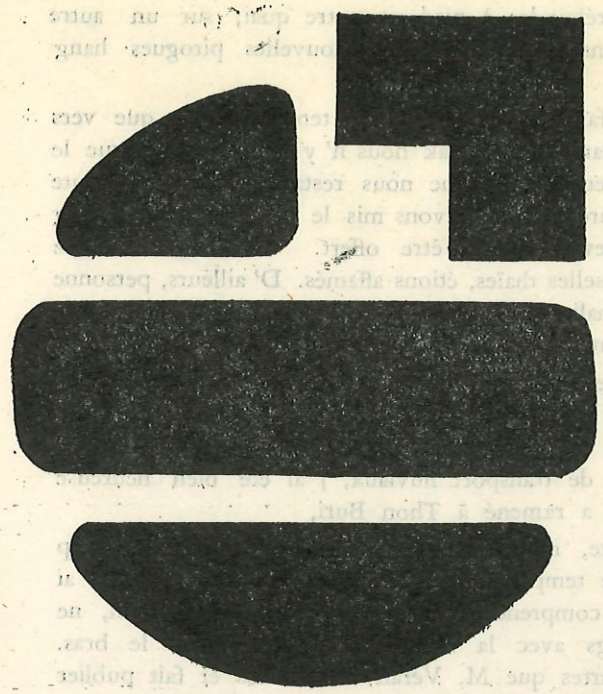

BANQUE FRANÇAISE du COMMERCE EXTÉRIEUR

Capital and Reserves: F 175,581,000
Head Office: 21, bvd. Haussmann 75009 Paris, FRANCE

PERMANENT REPRESENTATIVES IN SOUTHEAST ASIA

BANGKOK

Mr. Alain BUTZBACH
Dusit Thani Commercial Building
Tel. 2333615-6, P.O. Box 479

KUALA LUMPUR

Tan Sri JAMIL
Tinkat 1, Bangunan UMBD,
Jalan Suleiman
Tel. 206571, 203178

JAKARTA

Mr. Jan H. JONKER
8th Floor, Wisma Nusantara
59 Jalan M.H. Thamrin
Tel. 44067

Interference เรื่องดังที่บางก๊อก และเรื่องแถมพก

จากปากต่อปากกลายเป็นบทความหน้า 5 ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เขียนโดย ชูมัย เล่าว่าหนูน้อยวัย 2 เดือน ชื่อ เด็กหญิงแอปเปิล ถูกปล่อยอยู่กับพี่เลี้ยงสาวชาวอีสานที่เพิ่งจะละจากถิ่นฐานมาไม่นาน พ่อแม่หนูแอปเปิลก็เป็นชาวกรุงที่ออกไปทำงานนอกบ้านทั้งคู่ บังเอิญมีคนเอาผลไม้ฝรั่งราคาแพงที่แสวงหาของคนไทยคือ แอปเปิล 2 ลูก มาเยี่ยมแม่ลูกอ่อน แต่คุณแม่กลับลืมเสีย ไปนึกได้เอาทางงานวาลมผลไม้ของโปรดไว้นอกตู้เย็น กลายโทรศัพท์กรุงก้องไปที่บ้าน บอกพี่เลี้ยงทันทีว่า

"นี่ เอาแอปเปิลใส่ตู้เย็นให้ทีนะ"

พี่เลี้ยงที่แสนดีก็ถามแล้วถามอีกว่า

"แอปเปิลหรือคะ เอาใส่ตู้เย็นหรือคะ"

พออางหูโทรศัพท์พี่เลี้ยงก็พาซื่อจัดแจงแต่งกายให้หนูแอปเปิลอย่างดี คิดไปในใจพลางๆ ว่าคุณผู้หญิงอยู่ดีๆ ให้เอาน้องแอปเปิลใส่ตู้เย็น โถ น้องจะหนาวพี่เลี้ยงก็อุตส่าห์ห่อเสื้อกันหนาวใส่ให้ 2 ชั้น ใส่หมวกกันหนาว แล้วอุ้มหนูแอปเปิลทั้งเปาะใส่เรโทในตู้เย็นตามคำสั่งคุณผู้หญิง บังเอิญคุณป้าเพื่อนบ้านที่แสนดีของพ่อแม่หนูแอปเปิลมาหาให้ช่วยดู ๆ บ้านตอนกลางวันแสกๆ เมื่อเห็นหนูแอปเปิลก็ถามว่าให้ไปเสียที่ไหน พี่เลี้ยงตอบว่าเอาใส่ตู้เย็นตามคำสั่งคุณผู้หญิง ป้าบ้านก็ไม่เฉลียวใจนึกว่าเด็กขี้เหงื่อมาจากบ้านนอกเรียกห้องมีแอร์ว่าตู้เย็น ก็ปล่อยให้หนูแอปเปิลอยู่ในห้องแอร์ติดแอร์ต่อไป ส่วนพี่เลี้ยงก็ไปเที่ยวเพื่อนบ้านต่อ

ครั้นเมื่อคุณแม่หนูแอปเปิลกลับมาถึงบ้านก็ตกใจเมื่อเห็นลูกน้อยนอนหลับไม่รู้สึกตัว ตัวเขียวเป็นสีม่วง ก็ตกใจรีบพาไปโรงพยาบาลแต่ไม่ทันการณ์ ลูกน้อยเสียชีวิตแล้ว ทั้งสองสามีภรรยาเสียใจมาก ก็ได้ทราบจากพี่เลี้ยงว่าเอาใส่ตู้เย็นตามคำสั่งคุณผู้หญิง ก็ตกใจเข้าใจผิดกันใหญ่โต

ข่าวนี้ทำให้ผู้เขียนนึกถึงเรื่องที่เคยอ่านในหนังสือ (Introduction à l'analyse linguistique) ของ Jean Dubois เรื่องการแทรกสอดทางภาษา (Interférence de langues) ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคนสองภาษาพูดสลับกันไปมาระหว่างสองภาษา ทำให้ภาษาหนึ่งแทรกสอดเข้าไปในอีกภาษาหนึ่ง ทำให้ผิดไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ เช่น พี่เลี้ยงบ้านนอกเกิดมาเข้าใจแต่ภาษาอีสาน

มะปราง เงาะ ฯลฯ จะไปรู้จักฝรั่งมังค่าอย่างแอปเปิล พีช สตรอเบอรี่ ได้อย่างไร ตอนรับโทรศัพท์แกก็ย้ำแล้วย้ำอีกว่า *"แอปเปิลหรือคะ" "ใส่ตู้เย็นนะคะ แอปเปิล ค่ะ"* แกก็ย่อมทำตามคำสั่งเจ้านายเป็นธรรมดา คงนึกว่านี่ชาวกรุงเขาเลี้ยงลูกกันโดยเอาใส่ตู้เย็นแบบนี้ สาวชาวกรุงถึงได้ผิวขาวเป็นยองใย ผิดกับผิวสีน้ำตาลแบบชาวชนบท

คำว่าแอปเปิลสำหรับพี่เลี้ยงที่เด็ดรายนี้ หมายถึงหนูน้อยชื่อแอปเปิลเท่านั้น เพราะเจ้าผลไม้ลูกกลม ๆ สีเขียวบ้าง แดงบ้าง ก้นมีจีบบ้างไม่มีจีบบ้าง แกก็ไม่รู้ว่าเขาเรียกว่าอะไร กินได้หรือไม่ เกิดมายังไม่เคยลิ้มรส เรื่องนี้เลยเป็นเรื่องโศกนาฏกรรมเพราะความไม่เข้าใจทางภาษา Interférence de Langues เรื่องนี้จริงเท็จประการใดอยู่กับผู้ปล่อยข่าวลือและบทความในหน้าหนังสือพิมพ์

Interférence ทางด้านวัฒนธรรมอีกแง่หนึ่งก็เป็นเรื่องตลกสำหรับพี่ไทยไม่น้อย คือคุณลุงสำราญชาวนาจากมหาสารคามได้รับเชิญไปงานเลี้ยงแต่งงานลูกสาวนายอำเภอที่โรงแรมหรูหราในกรุงเทพฯ คุณลุงมีความจำเป็นบางประการที่จะต้องระบายน้ำออกจากตัว หลังจากย่องวนเวียนอยู่รอบห้องก็ยังหาสถานที่เฉพาะกิจไม่พบ เพราะที่โรงแรมนี้เขาก็เขียนเป็นภาษาฝรั่งมังค่าเสียหมด ไอ้ตัว ♂ ♀ สัญญลักษณ์หน้าห้องน้ำ แกก็เพิ่งจะเคยเห็น คุณลุงเลยกระซิบถามพนักงานที่ยืนอยู่แถวนั้น *"นี่ พ่อหนุ่ม ห้องเบาผู้ชายน่ะ อยู่ทางไหนพ่อ"* คุณลุงได้รับคำตอบแน่ชัดก็ตรงรี่เข้าห้องไป แม่เจ้าโวย มีอุปกรณ์อะไรต่ออะไรเยอะแยะจริง กั้นเป็นช่องเฉพาะตัวมีโถเล็ก ๆ สีสวยก็มี เป็นอ่างอยู่หน้ากระจกก็มี ในห้องเล็ก ๆ มีฝากั้นแต่มองเห็นขารำไร ๆ ก็มี ดูมันสวยสะอาด หอมฟุ้งจรุงใจ มีปุ่มเยอะแยะน่าลองหมุนเล่นดี แต่คุณลุงมีความจำเป็นเร่งด่วนขึ้นมา เอาละน่ะ ไอ้อ่างที่มีกระจกอยู่ข้างหน้านี่แหละคงจะใช่ที่เบาแน่ คุณลุงว่าแล้วก็เขย่งเก็งกอย *"มันสูงเสียจริง แม่เจ้าโวย ไอ้แบบนี้มันทำให้แต่ฝรั่งใช้กระมัง คนไทยเตี้ยเท่าลูกแมวจะปีนเข้าไปได้อย่างไร"* บังเอิญคุณลุงตาไวมองเห็นม้าเตี้ย ๆ อยู่ทางด้านหนึ่งก็เลยไปเอามาต่อ แถมยังได้ดูกระจกลูบหนวดลูบเคราเล่นไปด้วย *"ตูข้านี้ก็หล่อไม่เบา"* คุณลุงคิด เพราะว่าไปแล้วคุณลุงแต่งตัวโก้ไม่หยอก มีทั้งเนคไทเส้นเล็กยาวกับเสื้อนอกสีเข้มยืมมาจากทิดแจ้งที่อยู่หมู่บ้านเดียวกัน รองเท้าสีดำ อีแดงลูกสาวก็ขัดให้เสียมันวาว เพียงแต่หลังใบหูยังมีขี้ไคลติดอยู่นิดหน่อย เพราะบ้านนอกไม่มีกระจกข้างโอ่งน้ำให้ส่องหน้าแบบนี้ เช้าขึ้นมาก็รีบ ๆ ตักน้ำใส่ขันวักขึ้นล้างหน้าพอสะอาด พอสำรวจความหล่อเหลาของตัวเองไปพร้อมกับประกอบกิจกรรมเสร็จ คุณลุงชักหิวน้ำ *"เออ ทีนี่เขาดีจังว่ะ บางกอก ที่ห้องน้ำเขามีน้ำให้กินด้วย แถมก๊อกคอกให้เหมือนคอกหมูจะได้ไม่ต้องแย่งกันกิน"* คุณลุงไขก๊อกน้ำเอามือรองเข้าปาก แต่ไอ้ที่กั้นเป็นห้อง ๆ นี่น่ะ

แกก็เดาออกว่า ต้องใช้สำหรับกิจกรรมหนัก ดูมันมิดชิดหน่อย แต่ไอ้ปุ่มเยอะแยะนี่ แกไม่กล้าไปลองเพราะความกลัวว่าจะมีน้ำอะไรพุ่งปรู๊ดปร๊าดออกมา แต่ไอ้ที่จะให้แกปีนป่ายโถสูง ๆ อย่างนั้นก็เห็นจะไม่สู้ *"ฝาหรั่งนี่มันชอบอะไรสูง ๆ เพราะตัวสูง"* สู้บ้านนาสารคามสบายกว่าเป็นไหน ๆ ขุดหลุมกั้นสังกะสี 3 มุม อีกมุมได้ชมวิวท้องนา ต้นไม้ ได้ยินเสียงกระดึงคออีเผือกเจ้าทุย บรรยากาศดีกว่าเป็นไหน ๆ

วิเคราะห์เรื่องนี้ตามหลักภาษาศาสตร์ประยุกต์ ก็คือความไม่เข้าใจกันทางด้านวัฒนธรรมนั่นเอง (Interférence de culture)

ขอถือโอกาสเล่าแถมเรื่องความไม่เข้าใจกันทางด้านวัฒนธรรมอีกเรื่องหนึ่งคือ คุณป้าสาลีจากอยุธยาจะไปเยี่ยมลูกสาวที่อเมริกา ลูกสาวเป็นพยาบาลหาเงินได้ปีละมาก ๆ คิดถึงแม่เต็มแก่จะกลับมาเยี่ยมบ้านก็เสียดายโอกาสขุดทอง เลยส่งตั๋วเครื่องบินมาให้คุณแม่ คุณแม่ก็อยากเจอลูกใจจะขาด เป็นตายอย่างไรก็จะไปหาลูกให้ได้ แม้จะไม่รู้ภาษาฝรั่งสักตัว ลูกคนอื่น ๆ ช่วยเขียนแผ่นป้ายว่า "I don't understand English, Please help me!" อีกแผ่นเขียนว่า "I take flight TG ...., tell me the way" ฯลฯ คุณแม่ก็เอาตัวรอดมาจนถึงเมือง Buffalo ในอเมริกาจนได้ เดินทางมา 1 วัน กับ 1 คืนเต็ม ๆ แถมนอนในเครื่องบินไม่หลับ เพราะคุณแม่ทั้งเหนื่อยทั้งตื่นเต้นสารพัด ตัวก็เหนียวเหนอะหนะ (ที่จริงคงเป็นเพราะความเคยชินเพราะตอนนั้นอากาศยังเย็น) อยากจะอาบน้ำ ลูกสาวก็ไขน้ำร้อนและน้ำเย็นผสมกันให้อาบพอให้อุ่น แล้วก็ออกไปซุปเปอร์มาร์เก็ตแถวนั้น คุณแม่มองแล้วก็ว่าโอ่งฝรั่งนี่ทำไมถึงยาวนัก หันไปหันมาไม่เห็นมีขัน แกก็อุตส่าห์นุ่งกระโจมอกออกมาหยิบขันเงินที่หอบห้ิวไปจากไทยแลนด์ ว่าแล้วแกก็นุ่งผ้ากระโจมอกลงนั่งยอง ๆ ข้างอ่างเอาขันจ้วงตักน้ำอาบรดซู่ ๆ เฮ้อ รู้สึกค่อยสบาย อีกชั่วโมงต่อมา ขณะที่ลูกสาวกับคุณแม่ช่วยกันเตรียมอาหาร เพื่อนบ้านชั้นล่างขึ้นมาถามว่า คุณลืมเปิดก๊อกน้ำในห้องทิ้งไว้หรือเปล่า น้ำมันซึมหยดไปที่ห้องฉันแน่ะ ลูกสาวเข้าไปดูก็ไม่เห็นก๊อกน้ำเปิด แต่น้ำนองห้องน้ำ ถามว่าเมื่อกี้แม่อาบน้ำยังไง ถึงได้ถึงบางอ้อว่า คุณแม่อาบน้ำแบบตักรดแบบไทย แต่ห้องน้ำฝรั่งไม่ได้ทำกันซึมอย่างบ้านเรา เพดานชั้นล่างเป็นกระดาษอัด น้ำก็เลยนองซึมลงไปข้างล่าง

เรื่อง Interférence ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา หรือวัฒนธรรมเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรวิชา Méthodologie de l' Enseignement du français, langue étrangère ที่ผู้เขียนเคยเรียนมา ตัวอย่างเช่นสื่อความหมายไม่เหมือนกัน คนไทยกวักมือแปลว่าเรียกให้คนอื่นให้มาหา แต่บางชาติเผ่าหนึ่งในอัฟริกากวักมือแปลว่าให้ออกไป และถ้าจะเรียกก็จะโบกมือไหว ๆ อย่างที่ฝรั่งโบกมือเวลาเอ่ยคำลา คนไทยจุ๊ปากหมายความว่าให้เงียบ ๆ แต่คนฝรั่งเศสจุ๊ปากแสดงความพอใจ

แต่คนไทยอาจนึกว่าเป็นการใบ้หวยก็ย่อมได้

มีหลายกรณีก็คล้ายกันนับเป็น Interférence de culture ความเกี่ยวเนื่องทางวัฒนธรรมถ้าทำ

pas un sou คนไทยเชื้อจีนหรือคนจีนก็อาจเป็นท่าทางที่

ฉลอง ยังไม่รวย อะไรทำนองนั้น

เรื่องต่าง ๆ ที่เล่านี้รับรองว่าเป็นความจริงที่ผู้เขียนมีหลักฐานตัวจริงอ้างอิงได้ เรื่อง Interférence นี้ถ้านั่งเล่ากันแล้ว 3 วัน 3 คืนก็ไม่จบ ที่ผู้เขียนได้ประสบด้วยตัวเองคือเพื่อนผู้หญิงชาวอัฟริกันที่อยู่ห้องพักในหอพักเดียวกันไม่รู้จัก Bidet (คนไทยบางคนก็ไม่รู้จัก) ในห้องพักทุกห้องเขามีอ่างล้างหน้า (lavabo) และ Bidet อยู่ที่มุมห้องมีฉากกั้น มีอยู่เย็นวันหนึ่งเราเพิ่งไปถึงฝรั่งเศสกันทั้งคู่พักอยู่ที่หอ Concordia ตอนเพื่อนหายเข้าไปตรงมุมห้อง ผู้เขียนได้กลิ่นทะแม่ง ๆ มองไม่เห็นว่าเขาทำอะไร ประเดี๋ยวคุณเธอก็หน้าซีดจึงออกมาเล่าว่า "J'ai un problème, ça ne descend pas" พออธิบายจนเข้าใจ ผู้เขียนก็แนะนำให้คุณเธอไปเอากระดาษแข็ง ๆ มาทำเป็นที่ข้อนเวลาเล่นอีกั ยกนเป็นยกพลาสติค แล้วก็จัดแจงกำชับให้คุณเธอทำความสะอาดสถานที่ให้เรียบร้อยที่หอพักมีห้องน้ำ—ห้องส้วมอยู่ที่ระเบียงข้างนอก (couloir) กว่าจะเสร็จพิธีการก็ทำนองพิธีการจำเป็นเหมือนไปเหมือนกัน

สาวคองโดผมหยิกหยองเป็นก้นหอยเจ้านี่ช่างแต่งตัว (coquette) เวลากลางคืนผู้เขียนใช้โรลม้วนผมให้ผมเป็นคลื่น คุณเธอก็ตรงกันข้าม ดึงผมผูกติดไว้กับราวหัวเตียงเป็นกระจก ๆ เพื่อตอนเช้าผมจะได้เหยียด นี่ก็ถือเป็น Interférence ทางวัฒนธรรมได้เหมือนกัน

ถ้าท่านผู้อ่านอยากจะฟังนิยายเรื่อง Interférence อีก ผู้เขียนจะพยายามเปิดปมค้นหามาเล่าให้ฟังอีก แต่ขอบอกว่ายังมีอีกเยอะเชียวค่ะ ต้องขออภัยที่เล่าเรื่องตลกมีกลิ่น แต่ขอรับประกันว่าเป็นเรื่องจริง และ Interférence ดังกล่าวนี้อยู่ในหลักสูตรวิชาการสอนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศสาหรับนิสิตระดับปริญญาโท Méthodologie de l'Enseignement du français, langue étrangère ที่ผู้เขียนใช้สอนอยู่ตอนนี้วิทยาศาสตร—อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สวัสดีค่ะ แล้วพบกันใหม่

อัจฉรา ไชติบุตร

"แอตูล่า" หรือ แกอยู่นั่นรึ?

แปลจากนิทานฝรั่งเศสเรื่อง "Estula" สมัย Moyen - âge

สุทธา พันจภูวดล

ครั้งหนึ่งมีชายกำพร้าสองคนพี่น้อง อาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกันนี้ ทั้งสองยากจนมาก และไม่มีเพื่อนเลย

ขอให้เชื่อข้าพเจ้าเถิด ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า ในโลกนี้ไม่มีอะไรเหี้ยมโหดทารุณเท่ากับความจน ชายสองคนพี่น้องนี้มีความทุกข์อย่างเหลือเกิน

คืนวันหนึ่ง ก็เช่นเดียวกับคนยากจนทั้งหลาย คือเขาต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมากด้วยความหิวโหยและหนาวเย็น น้ำฝนรั่วเข้ามาทางช่องทะลุที่เพดานบ้าน และพวกหนูก็แอบเข้ามาขโมยอาหารที่เขาเหลือไว้ยังชีพมื้อหน้า ทั้งสองเริ่มต้นตรึกตรองหาหนทางหาเงินให้ได้

ใกล้ ๆ บ้านของเขาทั้งสอง มีชายผู้หนึ่งกล่าวกันว่ารวยมหาศาล

"เขาเป็นคนโง่" ชองผู้พี่กล่าว "มิหนำซ้ำยังขี้เกียจเสียอีกด้วย"

"เขาทำยังไงของเขานะ จึงได้มั่งคั่งอย่างนี้ ไม่เห็นเขาเคยเอาใจใส่ว่า กะหล่ำปลีของเขาเสียหายบ้างหรือเปล่า และแม้แต่แกะตัวเดียวก็ไม่เห็นจะได้สนใจ" ชายผู้นั้นซึ่งชื่อ ชัคโก ตอบ

อันที่จริงเศรษฐีผู้นี้มีกะหล่ำปลีงาม ๆ มากมาย และมีแกะที่แข็งแรงสวยงามเหลือหลาย แล้วชายทั้งสองก็เริ่มถกเถียงกันถึง วิธีที่จะ เข้าไปแบ่งเอากะหล่ำปลีและแกะของเศรษฐีมาเสียบ้าง เขาทั้งสองพูดว่า ของเหล่านี้เศรษฐีไม่ได้ต้องการอย่างจริงจังเลย ถึงขนาดจนทำให้คนสงสารประพฤติผิดพิสดารอย่างสุดความสามารถก็ได้

ชองสะพายถุงไปใบหนึ่ง ส่วน**ชัคโก**คว้ามีดมาถือไว้

ทั้งสองออกเดินไปตามถนน ชัคโกเข้าไปในสวนผัก แล้วเริ่มตัดกะหล่ำปลีอย่างรวดเร็ว ส่วนชองแยกไปทางคอกแกะ เขาค่อย ๆ เปิดประตูอย่างระมัดระวัง หยุดฟังเสียงเพื่อคอยฟังเสียง ซึ่งเขาได้ยินแต่เพียงเสียงแกะร้องอู้ออ ๆ เท่านั้น แกะเหล่านี้ดูเหมือนจะอยู่กันอย่างแออัดในที่แห่งหนึ่งของคอก ดังนั้นเขาจึงต้องเขย่งเท้าเดินสุ่มไปจนถึงแกะพวกแรก ๆ แล้วเขาก็เริ่มเลือกหาตัวที่อ้วนที่สุด

แต่เขาไม่ใช่คนเดียวที่ได้ยินเสียงแกะร้อง เศรษฐีผู้ชอบดื่มเหล้าคอนญัคอย่างดีก่อนนอนก็สงสัยเหมือนกันว่ามีอะไรมาทำให้แกะของเขาตื่น เพราะตามปกติมันมักจะอยู่กันเงียบ ๆ ตลอดคืน ดังนั้นเขาจึงเรียกหาบุตรชาย

"รอแบร์ ไปดูซิว่าแกะเข้าคอกครบไหม แล้วเรียกหาหมาเผ้าบ้านด้วย"

สุนัขเผ้าบ้านตัวนี้ชื่อ แอตูล่า (ซึ่งเสียงของมันเหมือนประโยคคำถามที่ว่า "แกอยู่นั่นรึ "– ผู้แปล) เคราะห์ดีของชายสองพี่น้องที่เจ้าสุนัขตัวนี้ไม่ได้อยู่ที่ลานบ้านในคืนนั้น

บุตรเศรษฐี เปิดประตูไปยังลานบ้าน แล้วร้องเรียก

"แอตูล่า–แอตูล่า" (แกอยู่นั่นรึ)

ซองตะโกนตอบมาจากคอกแกะ

"เออ ข้าอยู่นี่!"

ฟ้าคืนนี้ดำสนิทจนยากที่จะสังเกตเห็นได้ว่าใครพูด สำหรับบุตรเศรษฐีนั้นเชื่ออย่างจริงจังว่าเป็นเสียงตอบของสุนัข จึงเกิดกลัวอย่างเหลือเกิน จนต้องรีบวิ่งสุดฝีเท้าเข้าไปในเรือน

"มีอะไรเกิดขึ้นหรือเปล่า " เศรษฐีถามบุตรชาย

"คุณพ่อครับ ผมคงประสาทเสียเสียแล้ว ผมสาบานได้ว่าหมาของเราได้พูดกับผมเมื่อกี้นี้"

"อะไรนะ หมาของเราน่ะรึ "

"นั่นแหละครับ ถ้าคุณพ่อไม่เชื่อผมก็ไปฟังมันพูดเองเถิดครับ"

เพื่อจะพิสูจน์ความจริงข้อนี้ เศรษฐีผู้พ่อก็เข้าไปในลานบ้าน แล้วส่งเสียงเรียกสุนัขด้วยตนเอง

"แอตูล่า–แอตูล่า" (แกอยู่นั่นรึ)

"แน่นอน ข้าอยู่นี่!"

"แปลกจริง!" เศรษฐีร้องด้วยความตกใจเต็มที่ "ถูกของแก ข้าขอสาบานต่อนักบุญทุกรูปบนสวรรค์ ตั้งแต่ข้าเกิดมาข้ายังไม่เคยได้ยินเรื่องพรรค์นี้เลย แกรีบไปเล่าเรื่องประหลาดนี้ให้พระที่วัดตรงนั้นฟังเร็ว แล้วนิมนต์ท่านให้มาที่นี่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ขอให้ท่านเอาน้ำมนต์กับผ้าห้อยคอ สำหรับทำพิธีมาด้วย"

รอแบร์ออกจากบ้านไปนิมนต์พระอย่างรวดเร็ว

"เร็ว ๆ เถิดครับ" เขากล่าวกับพระ "ที่บ้านผมเกิดเรื่องประหลาดมหัศจรรย์อย่างร้ายมหัศจรรย์ชนิดที่ท่านไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลย ท่านกรุณาห้อยผ้าทำพิธีด้วยนะครับ"

พระรูปนี้ไม่ชอบออกจากกุฏิในยามค่ำคืนซึ่งอากาศหนาวเย็น ท่านตอบว่า

"โยมเห็นจะบ้าเสียแน่แล้วที่จะให้อาตมาออกจากบ้านเวลานี้ อาตมาไปบ้านโยมด้วยเท้าเปล่าอย่างนี้ไม่ได้หรอก" ว่าแล้วก็มองดูเท้าอันบวมอูมของท่านอย่างรักใคร่เหลือเกิน ท่านกำลังอังมันให้อุ่นหน้ากองไฟที่ลุกโชน

รอแบร์กล่าวสวนขึ้นทันทีว่า

"ถ้าท่านอยากไปเร็ว ผมจะแบกท่านไป"

พระหยิบผ้าคล้องคอ แล้วปีนขึ้นบ่าทั้งสองของรอแบร์โดยไม่พูดไม่จาอะไร

เพื่อจะให้ถึงเร็ว ๆ เขาจึงลัดไปตามซอกเล็ก ๆ ซึ่งชองไ"ใช้เดินเข้าไปเอาแกะ

ชัคโกซึ่งวุ่นวายกับการตัดกะหล่ำปลีตลอดเวลา พอแลเห็นเสื้อคลุมสีขาวของพระก็คิดว่าเป็นพี่ชายซึ่งแบกแกะไว้ เขาร้องอย่างรื่นเริงเต็มที่ทีเดียวว่า

"แกเอาอะไรมาด้วยรึ"

รอแบร์คิดว่า เสียงที่เขาได้ยินอยู่ใกล้ ๆ เป็นเสียงบิดาผู้เป็นเศรษฐี จึงตอบว่า "ก็สิ่งที่เราต้องการน่ะซีครับ"

"เร็วเข้าเถอะ" ชัคโกกล่าว "โยนมันลงกับพื้นดิน ข้าลับมีดไว้เสียคมกริบตั้งแต่วานแล้ว เราต้องเชือดคอมัน"

พอพระได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ท่านก็นึกว่าถูกหักหลัง ถูกล่อมาฆ่า รู้สึกตกใจจนเกือบเป็นลม จึงรีบกระโจนลงจากบ่าของรอแบร์ แล้วหนีไปให้พ้นจากความสยดสยอง แต่เสื้อคลุมของท่านถูกหนามที่พุ่มไม้เกี่ยวค้างไว้ แต่ท่านก็ไม่ยอมหยุดปลดเอาไปด้วย

ชัคโกปล่อยกะหล่ำปลีให้ตกลงกับพื้น เขาเองก็ตกใจไม่น้อยกว่าพระผู้ได้หนีไปแล้ว เขาไม่เข้าใจเลยว่ามีอะไรเกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม เขาก็เข้าไปหยิบสิ่งขาว ๆ ที่ค้างอยู่บนพุ่มไม้ที่มีหนาม แล้วก็พบความจริงว่า ที่แท้คือเสื้อคลุมของพระ

ในขณะเดียวกัน ชองก็ออกมาจากคอกแกะ มีแกะอยู่บนบ่าตัวหนึ่ง เขาไม่ได้ยินอะไรเลย ร้องเรียกน้องชายที่กำลังรวบรวมกะหล่ำปลีอย่างรวดเร็ว ลงใส่ถุงแล้วมัด

พอทั้งสองได้ข้าวของเต็มตามต้องการแล้วก็พากันกลับบ้าน เมื่อจิตใจเบิกบานหนทางก็ดูเหมือนหดสั้นลง

คราวนี้ทั้งสองช่วยกันปรุงอาหารเย็นอย่างอร่อยเลิศ เขาส่งเสียงหัวเราะด้วยมีความสุขเป็นล้นพ้นในความสำเร็จ ทั้งสองรับประทานแกะกับกะหล่ำปลีอย่างตะกละตะกลาม แล้วก็นอนหลับสนิทเป็นตายตลอดคืน

ผู้เล่านิทานขอจบด้วยคำกล่าวที่ว่า

– โชคดีไม่มีมาก ใครหัวเราะในตอนเช้า จะร้องไห้ในตอนเย็น ใครหัวเสียในตอนเย็น จะชื่นบานและสมใจในตอนเช้า

แต่อันที่จริง ข้าพเจ้าเองก็ไม่ค่อยจะเข้าใจเหมือนกันว่า ทำไมพระเจ้าจึงได้ทรงมีพระทัย**เมตตา** ถึงกับบันดาลให้เกิดเรื่องดังเล่ามาแล้วนี้ขึ้น

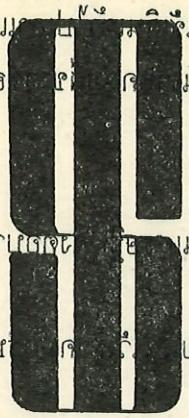

WITH THE COMPLIMENTS OF

INDOSUEZ

BANQUE DE L'INDOCHINE ET DE SUEZ

142, Wireless Road, Bangkok 5 G.P.O. Box 303 Tel : 2522111-9

Telex: Indosuez TH 2546

RAJDAMRI ARCADE OFFICE : 95 Rajdamri Road-Bangkok 5

Tel. 2520692-6

จดหมายถึงเพื่อนครู

นายกของ ส.ค.ฝ.ท. และบรรณาธิการของวารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ได้ชักชวนพวกเราหลายครั้งหลายคราวให้เขียนบทความไปลงหรือแสดงความเห็น แต่ไม่เห็นมีผู้ใดฉวยโอกาสนี้เลย (หรือบรรณาธิการไม่ลงในวารสาร) รู้สึกว่าออกจะขาด communication ระหว่างผู้ที่เขียนวารสารและผู้อ่านไปหน่อย ฉันรู้สึกสงสารผู้ที่ต้องพูดอยู่คนเดียวโดยไม่มีใครตอบ

ในวารสาร ส.ค.ฝ.ท. มีบทความหลายบทความที่น่าสนใจ นำความรู้มาให้ทำให้เพลิดเพลินและสนุก แต่วันนี้ ฉันอยากจะพูดถึง *"เรียนฝรั่งเศสจากเพลง"* ของ จ.ย.ส. อย่างเดียว

ถึงจะไม่สามารถร้องเพลงหลังจากที่ จ.ย.ส. ได้อธิบายเนื้อเพลงอย่างละเอียดเนื่องด้วยไม่รู้ทำนอง ฉันก็รู้สึกซาบซึ้งขึ้นมากกว่าเมื่ออ่านเฉย ๆ ดังที่มีอยู่ในต้นบทความ นอกจากจะอธิบายศัพท์และไวยากรณ์แล้ว จ.ย.ส. ยังแนะการตีความให้อีก ทำให้ฉันเข้าใจว่าทำไมเนื้อเพลงของ La chanson française จึงสำคัญกว่าเนื้อเพลงของเพลงอเมริกันซึ่งบางครั้งไม่มีความหมายเท่าไหร่

ในวารสาร ส.ค.ฝ.ท. เล่ม 3 ซึ่งมีเพลง L'Eté indien ของ Joe Dassin มีอยู่ตอนหนึ่งที่ จ.ย.ส. พูดถึง Marie Lawrence ซึ่งท่านบอกว่าไม่รู้จัก เมื่ออ่านดูฉันมีความสงสัยว่าอาจเป็น Marie Laurencin มากกว่า แต่ก็ได้แต่มีความสงสัย เมื่อ 2–3 สัปดาห์มานี่ ขณะที่ฉันฟังวิทยุต่างประเทศอยู่ ฉันรู้สึกตื่นเต้นมากเพราะมีเพลง L'Eté indien ร้องโดย Joe Dassin ขึ้นมา ฉันก็ตั้งหน้าตั้งตาฟังอย่างดี จริง ๆ เสียด้วย Marie Lawrence นั้นก็คือ Marie Laurencin นั่นเอง เมื่อฟังเพลงที่เพราะจริง ๆ เพราะเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งจบแล้ว ฉันรีบไปเปิด Encyclopédie และได้ย่อประวัติของ Marie Laurencin มาให้เพื่อนครูอ่านกัน

Marie Laurencin (1885–1956)

จิตรกรฝรั่งเศสชาวปารีส ศึกษาที่ Académie Humbert และเริ่มวาดรูปในปี ค.ศ. 1907 เธออยู่ในกลุ่มศิลปินซึ่งมี Picasso และ Apollinaire อยู่ด้วย Marie Laurencin ชอบวาดภาพผู้หญิงด้วยสีน้ำมัน โดยใช้สีเทา ชมพู และฟ้า และได้วาดภาพสีน้ำ (aquarelles) ด้วยสีหวาน ๆ ไว้มาก และมีผลงานภาพพิมพ์ (lithographies และ eaux-fortes) ด้วย เธอได้เขียนรูปสำหรับประกอบในหนังสือสำหรับเด็ก และได้ออกแบบฉากและเครื่องแต่งตัวสำหรับละครด้วย

ฉันอยากชักชวนให้เพื่อน ๆ ครูเขียนบทความหรือออกความเห็นมาบ้าง จะทำให้มีการแลกเปลี่ยนกันจริง ๆ สมัยนี้เราต้องมี communication กันใช่ไหม ไม่ใช่เพียงแต่ฟังเฉย ๆ ดังในแบบ traditionnel

ในที่สุด ฉันอยากจะขอความกรุณาจากนายทะเบียนและผู้ช่วยให้ลงชื่อสมาชิกนอกกรุงเทพ ฯ เป็นจังหวัด ๆ ไป สมาชิกแต่ละจังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียงกันอาจจัดกิจกรรมเพื่อสมาชิกกันเองจะได้มีโอกาสพบปะกันและแลกเปลี่ยนความเห็นตลอดจนประสบการณ์กันได้.

(ครูบ้านนอก)

อยากให้สมาคมช่วยวิจัย...

"อยากให้สมาคมเป็นสื่อกลาง ช่วยวิจัยว่าทำไมมีนักเรียนนักศึกษาเรียนภาษาฝรั่งเศสกันน้อยลงมาก ใคร ๆ ก็พูดกันว่า ถ้าเรียนทางนี้แล้วมีทางเลือกในการศึกษาต่อน้อย เราจะแก้ไขปัญหานี้ที่ตรงไหนล่ะครับ ผมก็เห็นจริงตามที่เขาพูด ทางมันตันจริง ๆ คงเป็นหน้าที่ Bulletin กระมัง ผมอยากฟังความเห็นของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบ้างว่า "ผลิตเรามาเพื่ออะไร" ในเมื่อแนวโน้มในความนิยมภาษานี้เริ่มจะเปลี่ยนไปในทางลบ ถ้าหากเพียงแต่เหตุผลว่าผลิตเรามาเพื่อให้มีวิชาหาเลี้ยงตัวรอด เราเห็นจะทนต่อไปได้ไม่นาน เพราะอยากทำงานให้เต็มที่ เต็มความสามารถ ผมหวังว่าคงจะได้รับคำตอบ อันจะเป็นแนวคิดนำทางไปสู่ความสว่างในเรื่องนี้ใน Bulletin ฉบับต่อไป"

สมควร หมั่นกลาง

โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย นครพนม.

กองบรรณาธิการขอตอบจดหมายของอาจารย์เป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับ มหาวิทยาลัย และระดับมัธยมศึกษา.

สำหรับปัญหาที่ว่ามหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตฝรั่งเศสเพื่ออะไรนั้น บัณฑิตฝรั่งเศสควรจะย้อนถามตนเองมากกว่าว่า เมื่อจบ ม.ศ. 5 นั้นทำไมและเพราะเหตุใดจึงตัดสินใจเลือกฝรั่งเศสเป็นวิชา **เอก โท** ท่านได้เลือกและตัดสินใจด้วยตัวของท่านเอง มหาวิทยาลัยมิได้บีบบังคับให้ท่านเลือกฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยมิได้เป็นผู้กำหนดจำนวนบัณฑิตฝรั่งเศสที่จะผลิต มหาวิทยาลัยเพียงแต่ให้บริการแก่สังคม มิได้บีบบังคับสังคมให้รับบริการทางวิชาการดังกล่าว

อนึ่ง บันฑิตฝรั่งเศสส่วนมากก็มิได้ว่างงานในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้ว่า ตามโรงเรียนในส่วนภูมิภาค ยังต้องการบรรจุครูฝรั่งเศสอยู่เสมอ คงจะเป็นความเข้าใจ และสำคัญผิดแน่ ๆ ที่คิดว่า ใครที่เรียนฝรั่งเศสแล้ว ทำงานไม่ได้เต็มที่ เต็มความสามารถ อย่ามัวโทษวิชานี้อยู่เลย กลับไปสำรวจดูตนเองจะดีกว่าว่าในชีวิตนี้ที่ยังมิได้ทำงานให้เต็มความสามารถนั้น เป็นเพราะเลือกเรียนฝรั่งเศสหรือเพราะอะไรกันแน่

ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมลดน้อยถอยลงทุกปีนั้น อาจจะมีสาเหตุจากการขยายโรงเรียนมัธยมที่เปิดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาคขึ้นหลายแห่ง อาทิเช่นชั้นโรงเรียนระดับอำเภอ และได้เปิดสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส จึงทำให้จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนวิชานี้ แจกแจงไปอยู่ตามโรงเรียนที่เปิดใหม่ ตัวอย่างเช่น ในจังหวัดนครพนมเอง แต่เดิมมีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศส เพียงแห่งเดียว คือที่ตัวจังหวัด ขณะนี้มีเปิดสอนที่ อำเภอธาตุพนม หรืออื่น ๆ เป็นต้น

อีกประการหนึ่ง หลักสูตร 2518 นั้น มีวิชาเลือกให้นักเรียน ม.ศ. 5 เลือกเรียน หลายสาขาวิชา การจัดโปรแกรมให้นักเรียนเรียนอยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร สำหรับวิชาภาษาฝรั่งเศสมักอยู่ในโปรแกรมทางภาษาเพียงโปรแกรมเดียว ในขณะที่หลักสูตรเก่าแบ่งนักเรียนเป็น แผนกวิทย์และแผนกศิลป์ แบ่งห้องเรียนเป็นห้อง ๆ ไป ซึ่งในเรื่องนี้ท่านผู้ที่สอนอยู่ในโรงเรียนต่างก็ทราบดี

แต่ประเด็นที่ดูเหมือนจะสำคัญที่สุดก็คือ การเรียนต่อของเด็กที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสนั้น ทางที่จะต่อในมหาวิทยาลัยมีอยู่จำกัด จึงหันไปเลือกวิชาที่ตนพอจะไปสอบได้มากคณะกว่า แต่อย่างไรก็ดี หากจำนวนนักเรียนเลือกน้อยและผู้ที่เลือกมีความตั้งใจจริง มีทักษะในการเรียนย่อมจะสะดวกแก่ผู้สอน แต่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในบางโรงเรียนเราท่านจำเป็นต้องสอนเด็กที่ไม่รู้จะเรียนโปรแกรมใดได้ ถึงเวลาแล้วมิใช่หรือที่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสเอง ควรจะอธิบายให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบว่า เด็กชนิดไหนที่ควรจะเลือกเรียนภาษา เพราะถ้ายังรับเด็กทุกประเภทอยู่เช่นนี้ การสูญเปล่าทางการศึกษาย่อมเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย

ขอยืนยันอีกครั้งว่า "chômage" จะยังไม่เกิดขึ้นแน่ ๆ ในวงการครูฝรั่งเศสของเราแน่ ๆ.

En Thaïlande, La Société Générale

8ème banque mondiale

est présente pour vous.

Notre Représentant à Bangkok : M. Bernard Lefort
Shell House, 11th Floor, Wireless Road, Bangkok, Phone 2519270
Telex : SOGELEG 2520 TH

SOCIETE GENERALE

รายชื่อสมาชิกสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

(จนถึงวันที่ 3 ตุลาคม 2521)

สมาชิกวิสามัญ

1. Monsieur Guy Millereux	Alliance Française *กทม.*
2. Monsieur François Legros	*มหาวิทยาลัยศิลปากร กทม.*
3. *นายอภิชัย จันทรเสน*	*120/1 ถนนศาลาแดง กทม.*

สมาชิกสามัญ

1. *น.ส. กึงแก้ว อารีรักษ์*	*ร.ร. พิจิตรพิทยาคม พิจิตร*
2. *นางจารุวรรณ เทียมศรี*	*ร.ร. สาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย (มัธยม) กทม.*
3. *น.ส. จินตนา ทิศนาคะ*	*ร.ร. วัดบวรมงคล กทม.*
4. *น.ส. จุดิมา ภิรมย์*	*454 ถนนสุขุมวิท 65 กทม.*
5. *น.ส. จุไรรัตน์ กนกจานุรักษ์*	*ร.ร. สตรีอ่างทอง อ่างทอง*
6. *นางฉวีวรรณ บ้องพาล*	*ร.ร. อุทัยวิทยาคม อุทัยธานี*
7. *น.ส. ชเนตี สวัสดิฤกษ์*	*ร.ร. สุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี*
8. *น.ส. นงนุช เหมมะกรม*	*วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ กทม.*
9. *นางบุญศรี ทองสมจิตต์*	*ร.ร. ลำปางกัลยาณี ลำปาง*
10. *นายประกิต สุนทรวิจิตร*	*ร.ร. เบญจมเทพอุทิศ เพชรบุรี*
11. *นางปริฉัตร อนุรักษ์*	*ร.ร. พิชัยรัตนาคาร ระนอง*
12. *นางพรทิพย์ ภวรุ่งสัตยา*	*วิทยาลัยจักรพงษ์ภูวนาถ กทม.*
13. *น.ส. เรวดี ช่วยรักษา*	*ร.ร. ราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ*
14. *น.ส. วิไลวรรณ ทองกลม*	*ร.ร. สวนศรีวิทยา ชุมพร*
15. *น.ส. ศิยะรัตน์ สุทธิพันธ์*	*ร.ร. หาดใหญ่วิทยาลัย สงขลา*
16. *น.ส. สอางค์ มะลิกุล*	*คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม*
17. *น.ส. สิริพร หลงเวช*	*ร.ร. ร้องกวางอนุสรณ์ แพร่*
18. *น.ส. สีพี เจริญจรัมพร*	*ร.ร. วัดประสาท กทม.*
19. *น.ส. สุชาดา ศรีฉัตร*	*ร.ร. ประจันตราษฎร์บำรุง ปราจีณบุรี*
20. *น.ส. สุดา มานะสมบูรณ์พันธ์*	*ร.ร. ภูเก็ตวิทยาลัย ภูเก็ต*
21. *นายสุรพล ราชภัณฑารักษ์*	*คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กทม.*
22. *น.ส. อมรวรรณ แจ่มศรี*	*วิทยาลัยเขตเทคนิคกรุงเทพ กทม.*
23. *น.ส. อรวรรณ จันทะระ*	*ร.ร. เทิงศิริวัฒน์วิทยาคม เชียงราย*
24. *น.ส. อัจฉรา ปรเสระกัง*	*ร.ร. พุทไธสง บุรีรัมย์*
25. *น.ส. อัญชลี พงษ์สกุล*	*ร.ร. ศรีสงครามวิทยา เลย*

AIR FRANCE
Prenez l'avion de France vers
Paris
cœur de la civilisation française
Vols quotidiens
Bangkok - Paris Charles de Gaulle
Correspondances à Paris vers
62 villes de France et d'Europe
Renseignez-vous :
Air France 3 Patpong Rd. Tél. 233.7110

2521

สมาชิกสถาบัน

1. จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย	กทม.
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	กทม.
3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กทม.
4. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	กทม.
5. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัม	กทม.
6. โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช
7. โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	อยุธยา
8. โรงเรียมเฉลิมขวัญสตรี	พิษณุโลก
9. โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา	สมุทรปราการ
10. โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์	เชียงราย
11. โรงเรียนทวีธาภิเศก	กทม.
12. โรงเรียนเทพศิรินทร์	กทม.
13. โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย	นครปฐม
14. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	เชียงใหม่
15. โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	สมุทรปราการ
16. โรงเรียนศรีอยุธยา	กทม.
17. โรงเรียนสตรีวิทยา	กทม.
18. โรงเรียนสตรีศึกษา	ร้อยเอ็ด
19. โรงเรียนสว่างศึกษา	สกลนคร
20. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	กทม.
21. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง	กทม.
22. โรงเรียนสุรวิทยาคม	สุรินทร์
23. โรงเรียนอัสสัมชัญพระนคร	กทม.

รวมยอดสมาชิกทั้งสิ้น 545 คน
รวมยอดสมาชิกสถาบัน 23 สถาบัน

Avant de fermer ce bulletin

Nous voudrions vous signaler que votre adhésion à cette Association arrivera sous peu à terme, fin décembre plus précisément. Nous espérons que tous, vous aurez à coeur de rester avec nous... en versant votre cotisation de 50 bahts. Vous voudrez bien trouver ci-joint la feuille d'inscription annuelle.

Nous sommes déjà au no. 4 de ce bulletin. Que pensez-vous de notre travail, de votre travail ? Toutes vos remarques et reflexions critiques seront les bienvenues.

Enfin, pour fêter Noël et le Nouvel An, l' A.T.P.F. pense à organiser, pour vous et vos étudiants, quelques activités. Si vous avez des idées là-dessus et certainement vous en avez, adressez-les nous. Merci d'avance !

Bditrice / Rédactrice

บรรณาธิการแถลง

ท่านผู้อ่านที่คอยวารสาร สคฝท. ฉบับสุดท้ายของปีที่ 1 คงจะไม่นานเกินรอ เรามาพบกันอีกแล้วด้วยรสชาติที่แปลกไป "ครูบ้านนอก" และสมาชิกจากแดนไกลที่สนใจอยู่นึงไม่ได้ได้ส่งข้อคิดและความรู้มาเพิ่มเติม ช่วยให้หน้าวารสารของเรามีความหมายยิ่งขึ้น

ภายใน 1 ขวบปีที่ผ่านมานี้ ท่านได้ทบทวนดูบ้างหรือยังว่า ท่านได้อะไรจากวารสารและต้องการอะไรเพิ่มมากขึ้น

อีก 2 เดือนก็จะส่งท้ายปีเก่ากันแล้ว เราคงจะไม่ต้องจับมืออำลากัน แต่ในทางตรงกันข้ามสำหรับปีใหม่นี้ เราจะจับมือกันแน่นแฟ้นมากหน้าหลายตาด้วยการต่ออายุการเป็นสมาชิกและเป็นโอกาสที่เราได้ต้อนรับสมาชิกเพิ่มขึ้นตามลำดับด้วย วารสารได้แทรกใบสมัครการเป็นสมาชิกของปี 2522 ไว้ให้แล้ว การส่งค่าบำรุงเป็นไปตามเดิมทุกประการ

ในด้านกิจกรรมส่งท้ายนั้น ถึงจะเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ก็น่าสนใจทั้งสิ้น มีทั้งกิจกรรมในวงวรรณคดี กิจกรรมเพื่อสมาชิก ในงาน Joyeux noël และ Bonne Année

เราท่านต่างคนต่างทำหน้าที่ครู ความเป็นครูนั้นหยุดนิ่งไม่ได้ ยิ่งทำงานก็ยิ่งก้าวไปข้างหน้าฉันใด วารสารของครูเพื่อครูก็ฉันนั้น ขอให้เราช่วยกันสร้างสรรค์วารสารนี้ให้ดียิ่งขึ้นในปีต่อไป เถิด.

อดีต
ปัจจุบัน
อนาคต
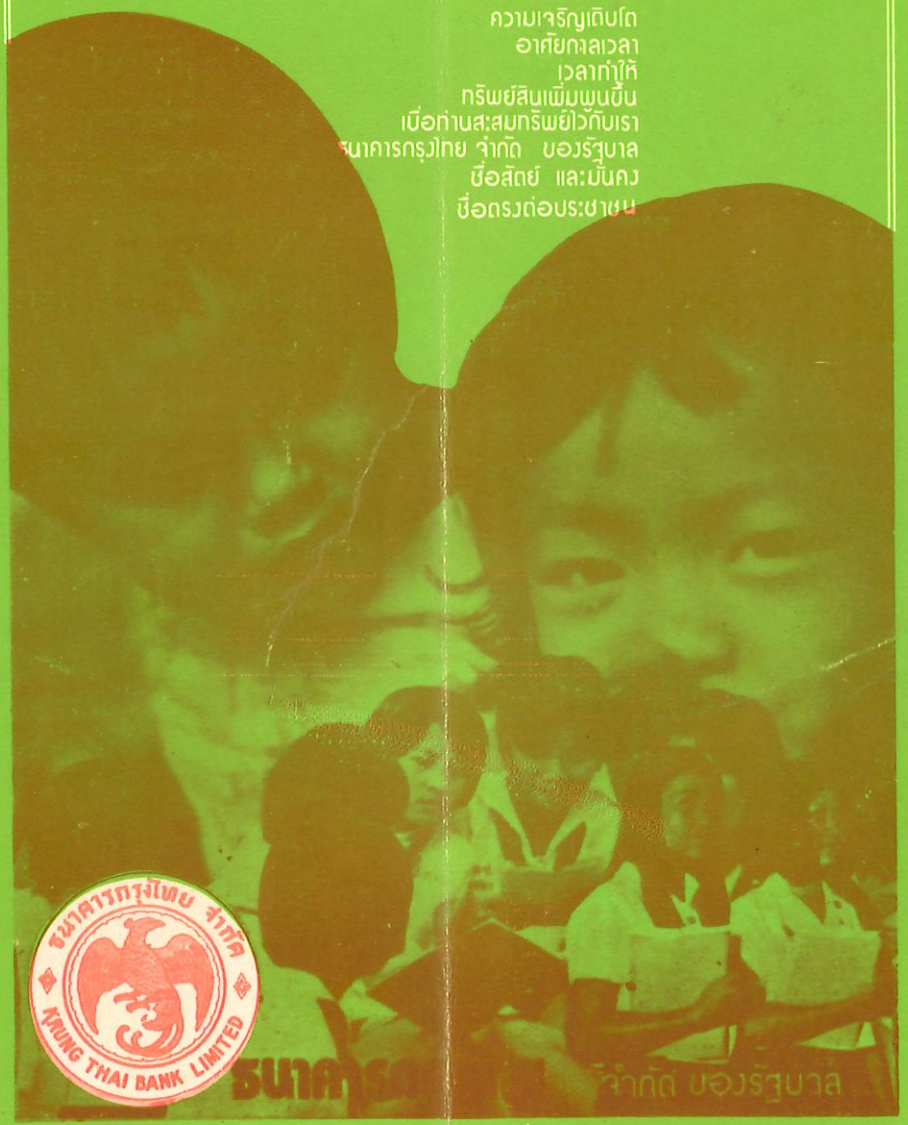
ความเจริญเติบโต
อาศัยกาลเวลา
เวลาทำให้
ทรัพย์สินเพิ่มพูนขึ้น
เมื่อท่านสะสมทรัพย์ไว้กับเรา
ธนาคารกรุงไทย จำกัด ของรัฐบาล
ซื่อสัตย์ และมั่นคง
ซื่อตรงต่อประชาชน